

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
I ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 32.

Sobota (Saturday) 4. 8. (August) 1984

CHARTA 77

Gustavu HUSÁKOVI

„Pane prezidente, neustáváme se solidarizovat se všemi, kdo jsou nuceni trávit dlouhá léta ve vězení, často za krutých a ponižujících podmínek, pouze pro své politické přesvědčení, pro svou občanskou či kulturní aktivitu, navíc provozovanou ve shodě s duchem zákonů a formami naprosto nenásilnými - at' již je to v Československu či v kterékoliv jiné zemi. Neustáváme se solidarizovat ani s těmi, kdo jsou bez jakéhokoli rozsudku či jiného pravoplatného aktu podrobováni takovým policejním omezením a šikanám, že se jejich život mnohem více podobá pobytu v žaláři než důstojné existenci svobodných lidských bytostí - at' již jde např. o předsedu Solidarity Lecha Walesu v Polsku a o akademika Andreje Sacharova v SSSR, nebo o řadu československých občanů, jimž jsou takové nežádoucí „pozornosti“ stále častěji prokazovány alespoň příležitostně - (v nedávných dnech během návštěvy rakouského ministra zahraničí, necelý týden předtím zase v souvislosti s mírovou poutí italských katolíků). Takové praktiky jsou nejen nehumánní a naprosto protizákonné, ale také hluboce politicky škodlivé - a to dokonce i té momentální politické linii, jejíž jste jako generální tajemník KSČ nejvyšším reprezentantem. Vzrůstá tím moc těch, kdo již jednou v nedávné minulosti neváhali obrátit svou zvlášť od domnělých nepřátel do vlastních řad, mezi jiným i vůči Vaší osobě. Ostatně také ve veřejnosti vzbuzuje oprávněné

rozhořčení, když v tomto čase vážných hospodářských obtíží (a vzrůstající obecné kriminality) desítky fyzicky zdatných příslušníků StB postávají celé dny a noci u dveří bytů nepohodlných občanů či se povalují v autech zaparkovaných před jejich domy.

Dnes se však na Vás obracíme především v záležitostech, jejíž pomocí mají ony nezákonné postupy Bezpečnosti nabýt zdánlivě legální formy. V minulých týdnech byli - po odpykání trestu, uloženého jim za údajné delikty proti republice - propuštěni z vězení signatáři Charty 77 inž. Jan Litomský a mluvčí Charty 77 dr. Ladislav Lis, oba členové VONS. Oběma jim soud (stejně jako několika dalším politickým vězňům, kteří jsou dosud ve vězení) uložil ještě tzv. ochranný dohled, a to v polovině (2 roky), resp. na horní hranici (3 roky) zákonem stanovené sazby.

Ochranný dohled

Zákon o ochranném dohledu, platný od r. 1973 je ve svém základě hluboce pochybný: zákonodárce nesledoval jen oprávněnou (byť zkušennost) s obdobným právním institutem např. ve Francii ukazují, že i za zcela jiných poměrů nepřilíš šťastnou) snahu o resocializaci zvláště narušených osob, resp. o ochranu společnosti před jejich dalším kriminálním počínáním, nýbrž zcela zjevně se zhlédl v sovětském vzoru „vnitřní vyhnanství“, upraveném pro miniaturní (alespoň územně) domácí poměry. Výsledkem je porušení těch nejzákladnějších lidských principů a zásad evropského právního myšlení, které jsou zaručeny také československou ústavou a celým čes-

koslovenským právním řádem. Zákon je formulován natolik neurčitě, že ochranný dohled může být podle libovůle soudu uložen prakticky kterémukoli odsouzenému, dokonce i tehdy, jde-li o prvotrestaného a o pouhý přečin. (Už neúměrnost trestní sazby za přečin a doby trvání ochranného dohledu zde bít do očí.)

Zásada presumpce nevinny je vážně dotčena povinností prokazovat zdroje svých příjmů. Povinnost „trpět vstup tohoto

zavrženíhodný. Suma sumárum deleguje zákon o ochranném dohledu prakticky veškerou rozhodující pravomoc na výkonné orgány a předem vylučuje jakoukoli možnost kontroly či odvolání - což je postup nebezpečný vždycky, dvojnásob však v situaci, kdy vykonavatelem je orgán natolik mocensky závislý a natolik represivně zaměřený, jakým je československá Bezpečnost. Na tom nic nezmění některé zásady (např. respektování rodinných, sociálních a kul-

znovu vrací do vězení. To by mohlo svědčit alespoň o tom, že ve shodě s literou zákona je ochranný dohled ukládán opravdu jen osobám hluboce narušeným; jenže naprostá většina z nich není znovu odsouzena za trestné činy obecně kriminální povahy, nýbrž za tzv. maření výkonu úředního rozhodnutí, tedy za pouhé selhání tváří v tvář nesnesitelným podmínkám a ponižujícím šikanám ochranného dohledu (nezřídka jde o vědomé rozhodnutí, že život ve vězení, jakkoli tvrdý, je pořád ještě snesitelnější než feudální libovůle ochranného dohledu).

Novou, avšak zcela samostatnou kapitolou je systematické (počínaje zhruba rokem 81) uplatňování zákona o ochranném dohledu i vůči prvotrestaným a takovým, kteří před svým odsouzením vedli naprosto řádný život pracujícího člověka. Jsou-li odsuzováni za to, že se jejich politické či kulturní názory liší od názorů momentálně oficiálních, pak hloubka jejich „narušenosti“ je dokazována výlučně tím, že se těchto svých názorů nehodlají ani pod největším nátlakem vzdát: bludný kruh argumentace, nápadně připomínající označení „odlišného politického smýšlení“ či dokonce pouhé věrnosti svědomí, za nebezpečnou duševní chorobu. Takovýto soudním (a politickým: neboť Vy, pane prezidente víte stejně dobře jako my, že žádný z těchto soudních výroků nebyl a nemohl být vyneset bez předběžného politického rozhodnutí) praktikám jim dokonce ani pochybný zákon o ochranném dohledu neskýtá žádnou oporu, nanejvýš svou obecnou „gumovost“.

Priority („sdělovat údaje o způsobu a zdrojích své obživy“) i celá díkce zákona jasně naznačují, že má postihovat ty, kdo se vyhýbají poctivé práci a opatřují si prostředky k živobytí další kriminální činností - což op-

(Pokračování na str. 11)

orgánu do svého obydlí“ (přičemž podle zákona - což se také v praxi děje - může k tomuto „vstupu“ docházet jakkoli často a v kteroukoli denní či noční hodinu, aniž doba pobytu a chování příslušníků byly čímkoli regulovány) - znamená hrubé omezení nejzákladnějších práv ostatních členů domácnosti, popřípadě dalších spolubydlících, tedy uplatňování principu kolektivní viny a trestu, který je již po řadu století nejrůznějšími akty evropského, mezinárodního a národního práva odmítán jako zvláště

turních potřeb odsouzeného), obsažené v zákoně nebo v příslušných komentářích: jde o pouhé verbální deklarace bez jakýchkoli taxativních omezení, navíc je jejich výklad opět plně ponechán na libovůli orgánů Bezpečnosti.

Dosavadní desetileté uplatňování zákona o ochranném dohledu se skutečně může vykazovat nanejvýš žalostnými výsledky. Přesná čísla nejsou známa. lze však s jistotou tvrdit, že podstatná část odsouzených se během výkonu ochranného dohledu (často i několikrát)

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Sloupek informací

**o telefonickém dotazu našich čtenářek
proč v novinách nejasáme
nad jmenováním první ženy
za kandidátku US místopresidentky,
a o těžkostech být dnes v USA
předvídavým prezidentem - státníkem.**

Jsou-li některé ženy schopnější politiky než muži, proč by nemohly vládnout? Vždyť takové ženy v historii různých zemí už byly a jsou!

Tak nám během minulého týdne dvakrát zvonil v redakci telefon a na druhém konci drátu se v obou případech ozval anglicky anonymní ženský hlas s dotazem, jsme-li demokracie či republikány. Máme-li - jako katolíci něco proti aktivní účasti žen v politice, patříme-li k těm zpátečnickům, kteří „zahánějí“ ženu jen do kuchyně k vařečce. Není-li tak tomu, proč jsme tedy ještě nenapsali v H.N. nadšené ódy o jmenování federální poslankyně za stát New York - Geraldiny Ferrarové - italské blondýnky původem - za demokratickou kandidátku na místopresidentku s Fritzem Mondalem.

Nejprve tedy čtenářům H.N. v kostce řekneme, co jsme oběma neznámým zpozditým sufražetkám do telefonu řekli, a pak k tomu připojíme ještě několik zpráv o nátlakových vlivech na presidenta Reagana přímo z politických kruhů jeho administrace.

Na otázku politické přísluš-

nosti jsem jim řekla, že osobně jsem v USA při volbách vždycky volil lidi a nikoliv stranu, čili že jsem svůj volební hlas obvykle „splítoval“, protože mne obzvláště dopaluje volit za sebe zástupce, o nichž nic nevím, jen proto, že je místní vedení strany dalo na kandidátku. Nejvíce to pak platí o volbě soudců! - Psát sáhodlouze o tom náhlém výběru ženy pro demokratický „ticket“ v našem týdeníku - když to není žádnou novinkou, protože to celý svět věděl z TV obrazovky už celý týden před demokratickou konvencí - se nám zdálo skoro zbytečné. Raději jsme chtěli vyčkávat, až co začne říkat na cestách při volební kampani.

☐ **Záleží však na skutečné motivaci boje o politickou moc; dnešní světová situace a postavení USA ve světě si už nemůže dovolit tápat a hledat „nový experiment“ s komunistickou Moskvou.**

„Jako katolíci“ pak proti soudným, chytrým, výkonným a světovou realitu znalým ženám v politice vůbec nic nenamítáme, ale jako rodili

Evropane se spíše divíme, proč to vzalo Američanům tak dlouho, než si dali na presidentskou kandidátku první ženu, když emancipace amerických žen je už dávno daleko před ostatními zeměmi světa, zatímco evropské země měly ve své historii královny, císařovny, regentky před i po objevení Ameriky. Někde tam mají královny dodnes a také ministerské předsedkyně. Má jí dnes i zaostalá Indie. V naší české historii jsme měli Libuši, dokonce prý i „Dívčí válku“, Drahomíru a chytrou Marii Terezií. Dnešní demokraté v USA, že pak ženu na „ticket“ dát musili, chtějí-li v lidu vzbudit o volby zájem, protože s barevným kandidátem by to určitě nevyhráli.

Jerry Ferraro je pak určitě asi schopná žena a dobrá máma, v budoucnu s ní bude nutno vážně počítat, ale „motivace“ jejího výběru v současné mezinárodní situaci nemá - podle našeho mínění - pranic společného s hlášeným americkým vlastenectvím, ale spíše vychází jen a jen z touhy po politické moci a po návratu ke „korytům“.

Vždyť každý soudný Američan musí uznat, že současný náš prezident se v uplynulých čtyřech letech snažil dělat co mohl. Pokřik barevných a latinců, že „umírají hladem“, protože jim bylo konečně trochu zahránco zneužívat listky na živobytí - to je přece vyložená nepravda. V rozdělovacích jídla dostávají ve městech tolik másla, sýru a ryb, že je prodávají, i když to je zakázáno. Nikdo přitom nepopírá, že je v USA ještě stále plno nezaviněné chudiny, opuštěných a nemocných, ale zároveň je tu tolik soukromé a organizované ochoty jim účinně pomáhat, aby si mohli pomoci sami jako málo kde jinde na světě. A když demokratický guvernér státu New York zřejmě schopný řečník Cuomo - nabádal na konvenci demokracie, rozhodnuté volit v podzimních presidentských volbách opět Reagana, aby se naučili dělat rozdíl mezi „prodávácem“ a „zbožím“, které prodává, protože Reagan zastavil inflaci a rozjel kola amerického průmyslu jen a jen na úkor vyšší nezaměstnanosti dělníků - vyzná-li se alespoň trochu v národohospodářských cyklech, musel jasně vědět, že Američanům neřeká pravdu. Některé průmyslové podniky zastaraly, některé upřílišně požadavky unii jsou dnes kontraproduktivní, takže US výrobky nebyly schopny soutěžit s cizím dovozem, a kompjútrová „revoluce“ by bývala přišla i bez Reagana stejně jako přesun některých oborů výroby do sek-

toru služeb. Předhazovat pak Reaganovi jeho pevné stanovisko vůči sovětské expanzi do Střední ameriky a vysoké výdaje na národní obranu, když všechny dosavadní zkušenosti s vedením v Kremlu a s mezinárodním komunismem dokazují, že vždy a všude jen zneužívají nerozhodnosti, nejednoty a slabosti Západu, aby Spojeným státům připravily nové těžkosti, je přinejmenším egoistická krátkozrakost, naporostá neznalost bolševismu a pro nejbližší budoucnost USA i celého svobodného světa velmi nebezpečná zanedbanost!!!

Nikdo neříká, že Reaganova administrace je bez chyb, že sám pan prezident se nedopustil některých chyb - dokonce zcela zbytečných - avšak právě nyní, kdy vše ve světě směřuje k nějakému napjetí a rozuzlení, kdy Moskva je v úzkých v Polsku, s Afghanistanem, s nevykonností svého hospodářského systému, s narůstajícími problémy v satelitních státech, ve stranickém vedení a v domácích poměrech - ano, právě nyní je pro samotnou Ameriku třeba, aby jí stál v čele silný, rozhodný muž, jakým je Reagan. Moskvě a komunistům jde na nervy a to je dobře. Ted' jen dělají všechno, aby ovlivnili před volbami americké barevné a latinské obyvatelstvo. Už k tomu použili Sýrie i Kuby prostřednictvím Rev. Jesse Jacksona. S čím příjdou ještě do listopadových voleb?

☐ **Být US prezidentem v dnešní době je stejně těžké jako být papežem; diktátoři to mají snazší.**

Presidentu Reaganovi pak není zřejmě co závidět ani v jeho denním jednání se svými spolupracovníky a poradci. Sekretář národní obrany Weinberger mu radí, aby Sovětům v ničem neustupoval, osobní poradce James Baker prezidentu doporučuje, aby se sešel se sovětským Černčenkem honem ještě před listopadovými volbami, a státní sekretář Shultz Reagana zase přemlouvá, aby „nějak sebral vítr z plachet“ Fritzovi Mondale, který slibuje ihned se Sověty vyjednávat, jakmile bude zvolen prezidentem. Třeba tím, že by se v září s Černčenkem sešel, ale že by mu nic nesliboval. A hned k tomu dodávají nejnovější procenta výzkumu veřejného mínění.

Škoda jen, že našemu prezidentovi někdo z jeho rádců neporadí, aby vyzval na TV obrazovce své občany k četbě Leninových spisů o tom, jak komunismus bude používat mezinárodního terorismu v

konečné fázi boje o zkomuniso-vání světa, jak zamýšlejí roz-vrátit USA zevnitř a „zaměstnat“ kapitalistické země místními národními „osvobozovacími válkami“. Tohle všechno Moskva už dávno provádí, k hranicím USA se už ten boj přiblížil na Kubě, v Nikaragui, v Salvadoru a na Grenadě; přesto však to „Američana z ulice“ o ničem nepřesvědčilo?

I tohle však známe už z Evropy.

Hitler také napsal zcela neomalené knížku o tom, co hodlá podnikat. Jmenuje se „Mein Kampf“ (můj boj). A nikdo jí zprvu nevěnoval z paní politiků velkou pozornost. Když svou plánovanou válečnou masinérii rozjel - (ačkoliv i on s Chamberlainem, Daladierem a Mussolinim zachraňoval r. 1938 v Mnichově „světový mír“) - pak už nezbyvalo než bojovat. President Roosevelt pak věděl, že k přemožení vojensky silného nacismu je třeba ještě větší síly. Reagan, poučen nedávnou - a přece už i starou historií, státnicky předvídavě chce předejít hrozně válce tím, že budou USA tak silné, aby Sovětům přešla chuť na jakékoli válečné dobrodružství. Při tom zároveň ví, že ani Americe nebudou platné i ty nejmodernější zbraně, nebude-li zdravá americká rodina, bude-li se mnoho lenochů chytit dát státem živit a nebude-li dostatečná mravní i odborná výchova v amerických školách.

Proto je záhodno, aby tentokrát soudní Američané dvakrát uvažovali o tom, koho si pošlou volbou do Bílého domu. Paní Ferraro je sice docela sympatická, ale na nynější stále ještě tvrdý bolševický tým s Kremlu by nestačila ani svými libeznými úsměvy. Snad za čtyři další roky, až bude v Kremlu trochu jiná garnitura, která bude chtít i s Reaganem vyjednávat. A pak ať paní Ferraro „běží ve volbách“ přímo na presidentku.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOH, CIRKVI, NÁRODI

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

RIDI: Dp. VOJTĚCH VIT, O.S.B. s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PREDPLATNĚ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

August 4, 1984 — Vol. IX, No. 32.

DŮM NA PRODEJ

**DŮM
O PĚTI MÍSTNOSTECH
V HOT SPRINGS - ARKANSAS**

**O podrobnosti
píšte nebo volejte:**

**Gretel Schubert
117 Sunset Bay Dr.
Hot Springs, ARK. 71913
☎ 1-501-525-8288**

VE JMĚNU SPRÁVEDLNOSTI ŽÁDEJME SOLIDÁRNĚ JEHO PROPUSTĚNÍ Z VĚZENÍ

Čsl. národní rada americká, odbočka v Los Angeles, u příležitosti 23. olympijských her, podniká akci pro propuštění Jaroslava Javorského z čsl. vězení. Tisíce letáků jsou rozdávány sportovcům a návštěvníkům, které je upozorňují na kráklavý případ porušení lidských práv čsl. justicí. Vyzýváme krajskou veřejnost, aby se připojila k této akci dopisy adresovanými prezidentu Husákovi a jiným čsl. úřadům.

IN THE NAME OF JUSTICE SET HIM FREE While we the friends of sports

The Czechoslovak National Council of America hopes that YOU who are reading this leaflet will show the jailers that the Olympic Games' participants and visitors' opinion will not be put to rest until the unjustly incarcerated, J. Javorsky, is free and reunited with his family in West Germany.

Czechoslovak National Council of America,
2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650
Telephone: (312) 656-1117

Send me more information about J. Javorsky: ☐
I would like to know if J. Javorsky was released from prison: ☐

Name: _____
Address: _____ City: _____
State: _____ Zip: _____ Telephone: _____

Amnesty International appeals to you to send to the Czechoslovakian President the following letter: _____

Dr. Gustav Husák
President CSSR
11908 PRAHA — HRAD
CZECHOSLOVAKIA

Your Excellency:

Jaroslav Javorsky is already serving his seventh year in the forced labor camp Valdice-Jecina in the Czechoslovak Socialist Republic for crimes he has not committed. You, yourself, have experienced a similar fate when your Stalinist comrades kept you in prison for nine years in the 50's.

We appeal to you, Your Excellency, to grant amnesty to J. Javorsky and let him join his mother and father, who have so many times made the name of Czechoslovakia famous in sports.

Very truly yours,

Name: _____
Address: _____

and games, are enjoying the festival of all amateur sportsmen. THE OLYMPIC GAMES in Los Angeles. JIRI JAVORSKY, the former captain of the Czechoslovak Davis Cup Team and for many years Czechoslovakia's No.1 ranked tennis player is haunted by the knowledge of his son's suffering in the notorious Valdice prison in Czechoslovakia.

Jaroslav Javorsky (37) has already served 7 out of the 13 years for crimes he has not committed! His parents are abroad, helpless and broken-hearted. They appeal to the conscience of the free world: PLEASE HELP US TO SAVE OUR SON!!

Jaroslav Javorsky, age 37, son of a Czech former tennis champion Jiri Javorsky, was sentenced

in 1977 by the Czechoslovak authorities to 13 years of hard labor for alleged espionage. The trial, conducted behind closed doors and apparently without evidence, was notable in that the lawyer appointed for Javorsky's defence was also the judge who passed the sentence. Javorsky had received per-

JEŠTĚ NĚKOLIK STRÍPKŮ Z ČESKOSLOVENSKA

Bratislava má 400 tisíc obyvatel, píše časopis Demografie ve svém 1. čísle 1984. ★ Ve věku 92 let zemřela 1. června malířka Marie Fischerová-Kvěčhová.

Nové známky vyšly: k Roku české hudby-dvě se symbolickými kresbami různých hudebních nástrojů: čtyři na téma „Hrdinové odboje proti fašismu“ s portrétem Vendelína Opatrného, Jana Nálepky, Ladislava Novomeského a Rudolfa Jasioka; serie věnovaná mezinárodním kosmickým letům se startem rakety typu Sojuz, orbitálním komplexem Saljut-Sojuz, průřezem stanicí Saljut, se stanicí Saljut, jak bere snímek zemského povrchu, a s návratem přistávacího modulu. ★ Charta 77 uveřejnila 7. února listinu 25 svých nových signatářů, sedm je žen, je uveden též Miklós Duray, mluvčí maďarské menšiny na Slovensku. ★ Kolem 1. května vstoupil mezi stotisícová města v ČSSR severočeský Liberec; je jich celkem osm: Praha, Bratislava, Brno, Ostrava, Košice, Plzeň a Olomouc. Nad 90 tisíc obyvatel k 31. prosinci 1983 měly: Hradec Králové, Pardubice, České Budějovice, Havířov a Ústí n/L. ★ Příloha RP „Haló sobota“ má odpovědi JUDr. Jiřího Teryngela na dotazy, zda se v černé kronice a ve zprávách o výkonu trestu smrti mají uvádět celá jména pachatelů, nebo jen jejich iniciály. Jako důvod proti uvádí také, že čs. socialistické trestní řízení má za zásadu bezpodmínečné dodržovat princip presumptione nevinny.... Opravdu?

HLEDÁ SEZNÁMENÍ

• 26letá atraktivní dívka vyšší, štíhlé postavy, českého původu, milující přírodu, hudbu, knihy, cestování — ráda by poznala vzdělaného, hodného muže v dobrém postavení, bez závazků. Žijí v jižní Americe. Prosím foto.

ZN.: „ČESKY - ANGLICKY“
DO ADM. T.L.

mission in March of 1977 to visit his expatriot parents in West Germany. While there, he had applied for and been granted asylum and had later travelled to Bulgaria in an attempt to meet his Czech fiancée and to take her to West Germany. The couple was apprehended in Bulgaria and extradited to Czechoslovakia, where both were tried and sentenced; Jaroslav's fiancée received two years.

Javorsky, whose health is poor, has been on a hunger strike several times. All his privileges, such as the delivery of mail and a monthly 4lb. parcel, were forbidden. He asked for legal defense because he was several times brutally beaten up, but his appeal was rejected.

Den českých katolíků v Chicagu

Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční Den českých katolíků v neděli 16. září 1984.

Den českých katolíků jako léta poslední bude zahájen českou mší svatou v nedalekém kostele Blahoslavené Anežky české. Hlavním celebrantem bude nřd. Otec opat Valentin Skluzáček, O.S.B. z kláštera v Lisle.

Přípravy na Den českých katolíků jsou již zahájeny; prosíme tedy naše dárce a příznivce, aby na nás pamatovali s dary do našich stánků a pro knížky Štěstěny. Dary můžete odevzdat v úředovně Národního svazu českých katolíků anebo v redakci Hlasu národa, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago.

Nemůžete-li sami dary do Velehradu přinést, laskavě nám zavolejte—(762-2044 - redakce H.N.; 522-7575 - úředovna NSČK)—a rádi si pro ně přijedeme.

Budeme vám vděční za každou předběžnou i telefonickou zprávu o vašich darech, která nám ulehčí naši práci, jelikož budeme vědět s čím můžeme počítat a jak dary rozdělit.

Předem přijmeme vděčně Pán Bůh zaplat' za štěrnost vašich dobrých srdcí.

45. MORAVSKÝ DEN

Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek Ústředny srdečně Vás zvou na Jubilejní 45. Moravský den, který pořádají v neděli 19. srpna 1984 v Union Hall, Joliet Road a La Grange Road v Countryside, IL.

Bohatý program národních tanců, zpěvů a zvyků předvede Národopisný kroužek za účasti hostů z Kanady z klubu Besedy - Domova, Moravské kulturní společnosti. Na sto účinkujících v pestrých národních krojích vystoupí v jedinečném národopisném programu za doprovodu 12ti členné „Veselé kapely“, řízené kapelníkem George Pichou.

Budova bude otevřena již v 10 hod. dopoledne, kdy bude sloužena mše svatá dp. Esterkou, rodákem z Dolních Bojanovic na Moravském Slovácku, s nímž bude koncelebrovat náš zdejší misionář dp. Vojtěch Vit, Národopisný program začne přesně v 1:30 hod. odpoledne. Kuchyně bude zásobena dobrým českým jídlem bude otevřena v 11:30 hod. dopoledne, a během programu bude zavřena. Po programu bude tradiční Moravská veselice při hudbě „Veselé kapely“. Vstupné je \$9.00 za osobu včetně programu a tance.

Večerek na uvítání hostů bude v sobotu 18. srpna v 8:30 hod. večer v sále American Legion Hall na 25. ulici v Cicero. K tanci bude vyhrávat rovněž hudba George Pichy.

Moravský den je pro nás v Chicagu mimořádně velkou a významnou kulturní a společenskou událostí. Je připravován s velkým nadšením a láskou k tradicím a odkazu naší rodné vlasti. Naše mládež, která se k těmto tradicím hlásí, je propaguje a udržuje, si plně zasluhuje veškeré podpory celé naší krajské veřejnosti.

Proto nezapomínejte: V neděli 19. srpna 1984 všichni na Moravský den!

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKY
evropský vynález sklenář a dělník a otec v Československu

NÁRODNÍ SVAZ ČESKÝCH KATOLÍKŮ

svolává

SVOU XXII. KONVENCI

na 28. - 30. září 1984

do

CLEVELANDU, OHIO

XXII. konvenci NSČK „Zdar Bůh!“

Frisk Vesimel
pokladník

Frantiska Uhlířová
uradující tajemnice

Václav Hyman
předseda

Otec Vojtěch Vit, O.S.B.
kaplan

DOBA "BĚHEM ROKU"

18. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, stůj při nás, služebnících, — a na naše prosby odpověz svou dobrotou. — Oslavujeme v tobě svého Tvůrce — a spoléháme na tvé vedení. — Proto prosíme: — Obnovuj v nás a stále zachovávaj, co je tobě milé. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE

(Iz 55, 1-3)

Toto praví Hospodin: Nuže, vy všichni, kteří žijíte, pojd'te k vodě: i když jste bez peněz, pojd'te, zásobte se a jezte bez peněz a zdarma víno a mléko!

Proč vydávat peníze za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla!

Nakloňte ucho své a pojd'te ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech daných Davidovi.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM
(Řim 8, 35, 37-39)

Bratři! Kdo by nás mohl odloučit od lásky, kterou má k nám Kristus? Snad soužení nebo útlak nebo pronásledování nebo hlad nebo nuzování nebo nebezpečnost nebo zabít?

Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic z toho, co už je tady, ani nic z toho, co teprve přijde, ani moci, ani nic vysokého, ani nic hlubokého, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky, projevené v Kristu Ježíši, našem Pánu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE
(Mt 14, 13-21)

Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, vzdálil se lodi na pusté místo, aby byl sám; ale zástupy o tom uslyšely a pěkně šly z měst za ním. Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. I uzdravoval jejich nemocné.

Když nastal večer, přistoupili k němu učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a je už pozdní hodina. Propust' zástupy, ať si jdou do vesnic koupit jídlo."

Ale Ježíš jim řekl: "Nemusejí odcházet; dejte vy jim jíst!"

Oni odpověděli: "Nemáme tu než pět chlebů a dvě ryby."

On však řekl: "Přineste mi je sem!"

Poručil, aby se zástupy rozsadily po trávě. Potom vzal pět chlebů a dvě ryby, vzlédl k nebi, dobrořečil, lámal chleba a dával učedníkům a učedníci zástupům. I jedli všichni a nasýtli se; a sebrali nalámaných chlebů, které zbyly, dvanáct plných košů. A jedlo tam na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.

Stinná část Evropy

V zemích politicky izolovaných od Západu, jako je Polsko nebo Československo, panuje hluboké přesvědčení o jednotě evropské kultury. Toto přesvědčení je zde jistě mnohem silnější a hlouběji zakořeněno než např. v Itálii nebo Francii. Asi to má svůj původ ve staré lásce k mýtům rodícím se z nostalgie. Na každý pád není citění jednoty evropské kultury nikde tak neodbytné jako v zemích „unesené Evropy“, použijeme-li výrazu Milana Kundery.

Spisovatel, který přijíždí z Varšavy, Prahy či Budapešti, začíná o evropské kulturní jednotě pochybovat teprve když se ocitne v Paříži nebo v Římě. Neboť teprve tam se prstem dotýká pochyby, kterou chová Evropa o sobě samé a o svých hodnotách. Především je v této kolébce Evropy ohromen naporostým nedostatkem nových myšlenek. Ideologické tahanice mezi pravíci a levíci mu připadají dávno překonaný zkušenosti jeho země. Zvykl si totiž posuzovat politické systémy - a lidi nakonec také - podle měřítká totalitarismus - demokracie. Levíci a pravíci jsou pro něj termíny, které symbolizují etické pojmy. Levíci jsou ti, kteří sedí po pravici Hospodinově. Vláda totalitarismu zlikvidovala protiklady. Je to Kolumbovo vejce, které nemá

ani napravo ani nalevo.

Poláci, Češi a Litevci neuvažují už v politických kategoriích - aktuálních v západní Evropě. Především se jim hnusí zvrhlost, s jakou byli oloupeni o desatero lidských práv. Ve srovnání s jejich kolektivní zkušeností zemí „druhé Evropy“ jim připadají neurózy a revolty „konzumní společnosti“ nanejvýš nicotné. (Kladu výraz „konzumní společnost“ do uvozovek, neboť se chtě nechtě jedná o společnosti, které také myslí a tvoří.) Jednota Evropy se ve skutečnosti již dlouho odvozuje z její jednoty kulturní. Dante, Cervantes a Shakespeare pro ni udělali více než Tudorovci a Hohenzollerni. Balzac a Dostojevský více než tehdejší poslanci a vlády. Když se přidáme příklady z literatury, je možné tvrdit totéž o Proustovi, Pirandellovi, Thomasu Mannovi a Kafkovi ohledně období zcela nedávných. A také o Solženicynovi, který Evropanům odhalil neznámé souostrovi lidské bíd.

Literatura a umění mají vždy větší šanci vytvořit evropskou jednotu než politika a ideologie. A to tím spíše, že během posledních desetiletí se evropská kultura obohatila o díla počatá ze skutečného utrpení. Třetí svět a Evropa Západem opouštěná pronikly do vědomí metropolitních společností. Řekl bych, že to bylo pro Západ nezbytné a že

mu to prospělo. Vědci a umělci, kteří našli útočiště v západní Evropě poté, co opustili své země drcené diktaturou, do ní přinesli nové myšlenky a probudili její schopnost soucitu. Také ji přinutili vzít na vědomí onu „druhou Evropu“, tu, která byla svého času nechána v plení nacismu, jako Československo, a potom stalinismu, jako Polsko. Anebo nejprve nacismu a potom také stalinismu. Jako právě Československo. Tvrdím-li, že tento proud utrpení, přicházející z porobených zemí, Západu prospěl, mám na mysli některá vlastní pozorování. Vzpomínám si - a nikdy na to nezapomenu - na nádhernou explozi přátelství Francouzů vůči Polákům, vyvolanou stávkami na baltickém pobřeží, kde se právě rodila polská Solidarita. Měl jsem tehdy dojem, že se ocitám ve Francii jara národů, v Paříži, která se pozdvihla silou idejí svobody a bratrství. Kde jsem to tehdy byl? Nepochybně v Evropě. Přesně v této době jsem porozuměl, jak „jím to jde k duhu“, že se cítí morálně a psychicky lépe, jakoby náhle znovunalezli víru v sebe samé. Říkal jsem si tehdy (s Leticií Bonapartovou): „Jen aby to vydrželo..."

A je nutné, aby to vydrželo. Myslím na svou zemi. Na její úžasnou duchovní nouzi, která je jako bezedný pytel, na všechny knihy světa, všechny filmy, všechny desky, všechny videokazety. Takový hlad - ten neuhastitelný pocit duté prázdnoty - nemůže být utišen pašováním literárních děl v rukšacích. K tomu je třeba, aby se rozvinuly nové formy činnosti. A stejně tak na Západě. A v západní Evropě především. Každopádně je nutné, aby tyto formy činnosti byly méně byrokratické a méně oficiální, než tomu bylo doposud. Jsou to přece lidé v zemích „druhé Evropy“ - a ne vlády -, jež je potřeba zásobovat necenzurovanou kulturou. Když je řeč o kulturní jednotě Evropy - tj. celé Evropy - pak jediné, co k ní může přispět, je promyšlená, trpělivá a nezištná činnost. Podtrhuji především „nezištná“. Je třeba nabídnout skutečné hodnoty lidem těchto zemí a je třeba jim je darovat a ne prodávat. Možné to je. Vše je možné s podmínkou, že to dělají inteligentní lidé s dostatečnou představitostí a nejen správnými úřednickými nebo diplomatickými. A na tom je třeba pracovat. Není jiné cesty.

Kazimierz Brandys
(vyšlo původně v listě
Le Monde.)
Svědectví XVIII/72/84.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMACK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

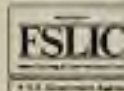
Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIAŁ

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5920 W. Cermack Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermack Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

**K · H
Auto
Repair**

NOVA KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIC
a
JANO HULIN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důhodou je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

Schůze výkonného výboru RSC.

Výkonný výbor Rady svobodného Československa se sešel v Národní budově v New Yorku v sobotu 30. června na první schůzi od svého zvolení na jaře letošního roku. Zasedání se konalo u příležitosti 35. výročí založení Rady v r. 1949 a 10. výročí obnovení její činnosti v r. 1974.

Předsedou výkonného výboru na příští tříleté funkční období byl opět zvolen Mojmir Povolný, místopředsedy Martin Kvetko a Vladimír Krajina, generálním tajemníkem Jiří Horák, pokladníkem Bohumír Bunža a členy předsednictva Vilém Brzorád, Jiří Corn, Miroslav Fic, Karel Hrubý, Ladislav Hudák, Radomír Luža, Štefan Pupánek, Vavro Ryšavý a Felix Uhl. Předseda v.v. bude mít ve svém referátu také zahraniční záležitosti.

Předseda výkonného výboru Povolný přednesl zprávu o činnosti Rady od zasedání zastupitelstva na podzim minulého roku. Vyzdvihl pozornost, kterou Rada věnovala otázkám lidských práv a základních svobod, ohroženému životnímu prostředí a sovětským atomovým zbraním a raketám v Československu. Informoval výbor o zahraničně politické činnosti Rady a o pozitivním vývoji v exilových a krajanských organizacích. Jeho zprávu doplnil podrobnostmi generální tajemník Jiří Horák. V. Brzorád podal zprávu o tiskové službě, která vydává již desátý rok **Tiskovou zprávu** a devátý rok **Czechoslovak Newsletter**. M. Kvetko podal zprávu o činnosti ACENu, zejména o jednáních na Státním departementu a v Bílém domě, o zasedání Světového kongresu Slováků v New Yorku a o přípravách na 40. výročí Slovenského národního povstání. Ján Beharka přispěl vlastními připomínkami. B. Bunža přednesl podrobnou zprávu o náboženské persekuci v Československu, kterou doplnil J. Pecháček. Jméno V. Krajiny referoval M. Fic o návrhu, aby výkonný výbor zaujal stanovisko ve věci nebezpečného ohrožení životního prostředí v Československu. Zvlášť vítaným přínosem byla zpráva Jindřicha Nermutě o situaci našich exulantů a působení Rady v Austrálii a Jiřího Corna

o činnosti Čs. sdružení a Rady v Kanadě. Debata, která následovala, vyústila v přijetí resoluce k výročí Slovenského národního povstání, resoluce o náboženské persekuci v Československu a resoluce o bezohledném pustošení životního prostředí v Československu.

Výkonný výbor rovněž rozhodl (1) požádat F. Uhla, aby pomohl s organizací Rady v Evropě, (2) předložit zastupitelstvu kandidaturu nových členů zastupitelstva a připravit další kandidátku, na níž bude věnována obzvláštní pozornost ženám a mladší generaci, a (3) zahájit přípravy na Konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, která se má konat v r. 1986 ve Vídni. Byl také přijat návrh J. Corna, aby tak jako ve Vídni r. 1982 se zastupitelstvo Rady sešlo k poradě v Curychu v r. 1986 u příležitosti sletu Československého sokolstva v zahraničí.

RSC k 40. výročí Slovenského národního povstania.

Před 40. lety slovenský národ povstal do otevřeného konfliktu proti nacizmu a fašizmu. Bol to výsledok niekoľko ročných priprav ilegálneho hnutia slovenských vlastencov, ktorí se neuspokojili s kolaboráciou ľudského režimu a s vazalským postavením Slovenska, ktoré mu bolo vnútené po rozbití Československa nacistami.

Výkonný výbor Rady slobodného Československa na svojom zasedaní 30. júna 1984 v New Yorku:

– spomenul toto výročie a ocenil význam a prínos Slovenského národného povstania k obnoveniu spoločného štátu s bratrským národom českým. Pravým programom SNP bolo obnovenie nezávislého a de-

mokratického československého štátu na záseade rovnosti a rovnoprávnosti oboch národov a rozhodnutie budovať ho v duchu humanizmu, rešpektu k ľudskej dôstojnosti, založenej na prehlbovaní ľudských slobod a občianskych práv a pravého sociálneho pokroku.

– vidí v tomto historickom čine Slovákov významný príspevok k veľkému hnutiu odporu európskych národov proti nacizmu a fašizmu, dielo odsudzujúce kolaboráciu s nacizmom a návrat Slovákov do európskej a svetovej rodiny civilizovaných a mierumilovných národov.

– odsúdil znepokojenie tohto činu komunistickým režimom, ktorý nielen popiera pravý program povstania, znevažuje ideály, aspirácie a túžby slovenských vlastencov, ale aj ničí základy a tradície slovenského národného života a poslanie československého štátu ako piliera kresťanskej civilizácie v stredoeurópskom priestore.

– verí však, že príde doba, keď sa pravý význam povstania bude zase oslavovať. V tomto duchu a v tejto nádeji klania sa v úcte a vďačnosti pred obetmi povstania a v tomto duchu pozdravuje zotročený a trpiaci domov.

V New Yorku, 30. júna 1984

Výkonný výbor
Rady slobodného
Československa

Delegace Shromáždění porobených národů (ACEN) na Státním departementu.

Delegace Shromáždění evropských porobených národů (ACEN) vykonala 13. června svou pravidelnou výroční návštěvu na Státním departementu (ministerstvo zahraničních věcí) ve Washingtoně. Byla přijata asistentem náměstka ministra zahraničních věcí a přednostou odboru pro evropské záležitosti Mark Palmerem.

Přítomni byli zástupci národních komitétů Bulharska, Čes-

koslovenska, Polska, Baltických států a Rumunska. Radu svobodného Československa zastupoval první místopředseda jejího výkonného výboru dr. Martin Kvetko, který přednesl referát o situaci v Československu. Uvedl, že na první pohled se zdá, že Husákov okupační režim má vše pevně pod kontrolou. Ve skutečnosti však občanská opozice pod povrchem roste. Nejde jen Chartu 77 a VONS. V širokých vrstvách se projevuje odpor vůči rozmístění sovětských raket na československém území a vlivem polských událostí a zejména osobností papeže Jana Pavla II. roste mezi českým a slovenským obyvatelstvem zájem o náboženství. Tento zájem a podpisové akce zvoucí papeže, aby přijel příští rok do Československa, kdy tomu bude 1100 let od smrti prvního arcibiskupa na dnešním čsl. území, mají ovšem za následek, že režim tím více stupňuje náboženskou persekuci. Dr. Kvetko také připomenul 40. výročí SNP a vyslovil názor, že by bylo účelné, aby Spojené státy zřídily generální konsultát v

Bratislavě. (To si říkáte o „trable“, protože Husák bude chtít čs. konsultát v Chicagu. Pozn. red.)

Delegace předložila své návrhy, co by měla letošní deklarace presídlena Spojených států u příležitosti Týdne porobených národů - obsahovat.

ACEN rovněž vydal prohlášení k nastávajícím olympijským hrám v Los Angeles, v kterém protestoval proti tomu, že Sovětský svaz donutil atlety porobených národů k bojkotu her a vyzval olympijský komitét, aby dovolil účast atletům z porobených národů, kteří jsou ve svobodném světě.

Sedmdesátiny Bernarda Braineo

Předseda výkonného výboru RSC zaslal blahopřání Siru Bernardu Brainemu, poslanci britského parlamentu a presídnetu Britského výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (U.K. Committee for the Defence of the Unjustly Prosecuted), k jeho sedmdesátinám narozeninám.

(RSC)

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ z Československa a jiných evropských zemí

Křišťálové sklo – keramika – panenky – granátové šperky – české a slovenské rekordy – kasety – 8th Tracks – koření – byliny – kuchyňské potřeby – cukrovinky – šátky na hlavu – pentle na kroje – kapsenky – české i slovenské knihy – slovníky – učebnice – umělecké knihy.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích /české, slovenské, polské, německé a italské/.

Právě došla z Československa směs sušených prvotřídních hub – 2 oz. \$6.00, poš. \$7.85 – 4 oz. \$12.00, poš. \$14.00 – 1/2 lb. \$23.00, poš. \$25.65.

České KNIHY – KNIHY

Mnoho novinek – přijďte se podívat.

Malinová šťáva, Maggi, paprika a jiné kuchyňské potřeby.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, poš. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Obchodní hodiny: Od pondělí do pátku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukazy vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Těž vyplácení fondů-truss (požálost) přibuzným v Československu bez trátek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Arbia,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

Nabízíme veškeré cestovní potřeby: letenky, tury, hotely, půjčky aut, atd.

Vyřizujeme spolehlivě návštěvy vašich příbuzných z Československa do USA.

VYŘIZUJEME TUZEXOVÉ OBJEDNÁVKY

Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Prosíme, oznamte nám včas
změnu své adresy

Naše pýcha a radost

Americká Námořní akademie v Annapolisu je jednou z nejprestižnějších vysokých škol ve Spojených státech a je nesmírně obtížné se na ni dostat. Vyžaduje to nejlepší prospěch, dobrý charakter, silnou vůli u občanskou angažovanost. Kandidáty doporučují prezident a viceprezident Spojených států, nebo senátoři či poslanci států, ve kterém má kandidát stále bydliště. Poslanci a senátoři ku příkladu, mají pro tento účel zřízené zvláštní komise, jejichž členové mají s uchazeči dlouhé rozhovory o různých problémech a záležitostech, aby zjistili hloubku jejich znalostí a inteligence. Doporučen ke studiu v Annapolis je jen nepatrný počet uchazečů.

Marie Libuše Pecháčková

Pozn. red.: Podobných úspěchů se dopracovali naši mladí potomci exulantů jistě i v jiných oborech. Napište nám o nich, abí jim můžeme udělat radost!

Letos zuznamenala Akademie rekordní počet žádostí. Ze 14.698 žadatelů bylo přijato jen 1.362 studentů, tedy jen něco přes devět procent. Z tohoto celkového počtu žádostí bylo 1.768 žádostí podáno studentkami. Přijato bylo jen 112 mladých žen, tudíž něco přes šest procent. Tim větší radost má naše krajanská obec z toho, že na této Akademii již od 6. července t.r. studuje první Američanka českého původu, Marie Libuše Pecháčková z Germantown v Marylandu, dcera Pavla Pecháčka a Libuše Pecháčkové a vnučka dr. Jaroslava Pecháčka. Majka - jak ji doma říkají - zaznamenala ještě jednu zvláštnost: byla pro studium na Akademii v Annapolisu doporučena dvěma senátory z Marylandu, Charles McC. Mathiasem a Paul Sarbanesem. Letos také Akademie vybrala studijně nej kvalitnější ročník v historii. Průměrný výsledek závěrečných středoškolských zkoušek nového ročníku Scholastic Aptitude Test (SAT) - jsou u jednotlivých studentů 1234 body. O studium na této Akademii je v USA stále větší zájem, protože Akademie nevychovává pouze důstojníky vojenského námořnictva, ale

dential Academic Fitness Award", který se uděluje za vynikající akademický prospěch, podepsaný prezidentem Reaganem a „R.O.T.C. Award of Merit", za vynikající výkon.

Majka Pecháčková má na svůj věk už velmi vyzrálé názory o vlastenectví, službě vlasti a národu, a ze své hluboké křesťanské víry jasně ví, co je správné a co nikoliv. V interview pro místní časopis, the County Express, učinila také tuto poznámku:

„...Domnívám se, že moji přátelé mají rádi tuto zemi, jsou si vědomi toho, že je to stát, ve kterém jsou velké možnosti. Oni se ovšem na vše dívají očima domorodce a herou všechno jako samozřejmou věc. Pro nás, kteří jsme přišli „z venku“, kteří se na věci díváme očima rodiny, která byla vystavena persekuci, tato země představuje „nebe“. Máme zde lidská práva, svobodu a vše, čeho si člověk váží tehdy, když je mu to upíráno, když to nemá...“

Celá naše krajanská veřejnost může být na Majku hrdá. *

-afa-

P.S. Redakce Hlasu národa se zvlášť ráda a upřímně připojuje k rodinné radosti u mladých Pecháčků, protože Majčin tatínek je od podzimu r. 1977 - tedy hned od 2. ročníku H.N. nejen jeho pravidelným sportovním zpravodajem, ale přispívá i do jeho různých rubrik zprávami a vlastními články z nejrůznějších oborů. A vškerou tu novinářskou práci dělá obětavě, nezištně a pravidelně jen proto, že je jako hluboce věřící křesťan přesvědčen o důležitosti dobrého krajanského a exilního tisku, který nás po světě spojuje v jednu velikou věřící a s národem doma cítící rodinu. Za všechnu tu vytrvalou práci, příklad a povzbuzení mu jsme z hloubi srdce vděční.

Aby se naši čtenáři znovu utvrdili o stále platnosti známé biblické pravdy, že „koho Bůh miluje toho křížkem navštěvuje.“ a že „svě věrně Bůh nikdy neopustí“ - jen ve zkratce připomeneme toto: Majčin dědeček s babičkou v r. 1948 jen o vlas unikli komunistické policii, a jejich děti pak v těžkých okolnostech vychovala Pavlova babička a Majčina prababička. Po 20 letech - v roce 1968 - se však všechny Pecháčkovy děti konečně sešly s rodiči v exilu, měli z nich radost a teď se už radují i z četných svých vnoučat, z nichž je, tuším, Majka nejstarší.

Jan NERUDA:

PAN RYŠÁNEK A PAN SCHLEGL

1875

(Dokončení z min. čísla)

Po Malé Straně byla známa krutá zášť, v jaké měl jeden druhého. Nepřátelství mezi nimi bylo staré a nesmířitelné. Také byla známa příčina. Prapůvod všeho zlého, ženská. Milovali tutěž. Napřed se byla klonila k panu Ryšánkovi, jenž byl již dříve obchodníkem samostatným, pak spočívala netušeným obratem náhle v objetí pana Schlegla. Snad proto, že byl pan Schlegl skoro o deset let mladší. Stala se paní Schleglovou.

Byla-li paní Schleglová takovou kráskou zvláštní, že to omlouvalo paně Ryšánkův trvalý bol a napotomní věčné mládenectví jeho, nevím. Už byla dávno na pravdě boží, zemřela hned v prvním šestinedělí, zůstávajíc po sobě dcerku. Snad že byla ta obrazem jejím. V době, o které mluvím, byla slečna Schleglová as dvěmcetmá let stará. Znal jsem ji, přicházela často návštěvou do patra nad námi k setníkovic Polďnce, k té, co na ulici při každém dvacátém kroku klopýtla. Říkali, že slečna Schleglová je kráska. Možná, ale takhle pro architekta. Všechno na pravém svém místě, všude na ní nejpravější rozměr a při všem věděl člověk proč. Ale pro jiného než architekta - k zoufání. Její obličej se pohнул právě tak málo jako fasáda na paláci. Její oko bylo bez významu lesklé jako právě umyté okno. Její ústa, ostatně pěkná jako drobná arabeska, otvírala se pomalu jako vrata, pak buď zůstala dokořán nebo se zavírala rovněž pomalu. K tomu ta pleť jakoby právě teprv čerstvě obilena. Možná, že teď, žije-li, už není tak krásná, ale že je hezčí: podobné budovy jsou hezčí zvětralé.

Lituji čtenáře, že mu nedovedu vyprávět, jak se as dostali pan Ryšánek a pan Schlegl dohromady k tomu stolku ve třetím oknu. Nějaká tím byla vinna kletá náhoda, která chtěla starcům ztřípít den co den. Když je ta neznámá náhoda tam sesadila, udržela je po prvé na místě as mužná jejich pýcha. Po druhé se sesadili as ze vzdoru. Pak seděli na díkav své neoblomnosti a aby se neřeklo. A teď už dávno nahlížel u Štajniců každý, že pro ně oba je to již otázkou mužné cti a popustit se nemůže žádný.

Přicházeli k šestě hodině, ten dnes o minutu dřív, ten zejtra. Pozdravili zdivožilí na všechny strany a každého, jen jeden druhého ne. Sklepník jim odebral v létě klobouk a hůl, v zimě huňatou čepici a plášť a pověsil to na hřebík za jejich místem. Pak svlečený zakýval jako holub svrchním tělem - staří lidé mají to kývání v obyčejí, když chtějí usednout -, pak se opřel jednou rukou o svůj roh stolku (pan Ryšánek tedy levou rukou, pan Schlegl pravou) a pomalu si sedl zády k oknu, obličejem ke kulečníku. Když přišel tlustý hostinský, stále se usmávající a brebencující, nabízet první poslušný šňupec, musel u každého zaklepat na pikslu znovu a znovu pronést poznámku, že máme dnes venku krásně. Sic byl druhý již šňupec nevzal a slova přeslechl. Nikdy se nepodařilo komukoli rozmlouvat s oběma najednou. Nikdy si nevšiml ani za mák jeden druhého, to individuum za stolkem pro něho vůbec nebylo.

Sklepník postavil před ně po sklenici piva. Po chvíli - ale nikdy ne najednou, pozorovali se ovšem vzájemně vzdor vši nevšímavosti - obrátili se k stolku, vyndali z náprsní kapsy velkou, stříbrem kovanou pěnovku, ze šosu váček naplněný tabákem, nacpali, zapálili a odvrátili se od okna zas. Tak seděli po dvě hodiny, vypili po třech sklenicích piva, pak se zdvihli, ten dnes o minutu dřív, ten zejtra, zastrčili dýmku, schovali váček, sklepník je oblékl a obléčený poroučel se všem, jen svému sousedovi ne.

Zasedal jsem schválně k stolu stranou vedle kamen. Viděl jsem pana Ryšánka a pana Schlegla takto přímo do tváře a mohl jsem je pohodlně a nenapadně pozorovat.

Pan Ryšánek býval obchodníkem s kanafasem, pan Schlegl obchodníkem se železným zbožím. Teď už oba byli obchodu lep bohatí domácí paní zanechali, ale tváře jejich pořád jaksi připomínaly zaměstnání dřívější. Obličej paně Ryšánkové pán-

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny polabské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem
laskavě
a rychle
obsluha česká
i anglická

pomínal mně vždy bílé a červeně pruhovaný kanafas, pan Schlegl mně celý připadal jako omčžený kupecký hmoždíř.

Pan Ryšánek byl větší, sušší a jak pravěno starší. Nevězel již jaksi v dobré kůži, byl často slab, spodní čelist jeho úst mimovolně se již odlučovala a svěšovala. Šedivé oči užívaly skel, zabraných do černé kosti. Hlavu pokrývala světlá vlásenka a podle nezcela zešedlého obvrí bylo možno soudit, že pan Ryšánek býval blondýnem. Tváře byly vpadlé a bledé, tak bledé, že dlouhý nos se proto červenal až do karmínu. Z téže příčiny as bývala na jeho konci kapka, slza, vyřinulá mu ze samého vnitřa. Co svědomitý biograf musím podotknout, že pan Ryšánek hleděl tu slzu setřit někdy pozdě, když už byla skanula do soucítěného klínu.

Pan Schlegl byl zavalitý, myslím, že byl bez krku. Hlava jeho byla jako puma, vlas silně prošedlý, černý; obličej kde oholen, tam modročerný, kde hezvousý, tam růžový, kus svitivého masa a pak kus tmy, jako potměnlá podobizna od Rembrandta.

Měl jsem rozhodnou úctu k těm dvěma heroům, ano obdivoval jsem se jim. Jak zde seděli, sváděli den co den velkou bitvu, krutou, neúprosnou. Váleli zbraněmi svými: mlčením jedem prosáklým, opovězením nejčistším. A hleba zůstávala věčně nerozhodnuta. Kdo konečně as postaví nohu svou na krk přemoženého soupeře! Pan Schlegl byl fyzicky silnější, vše na něm bylo krátké, úsečné, když promluvil, znělo to jako z věže bál. Pan Ryšánek mluvil měkce a rozvláčně, byl slab, ale mlčel a nenáviděl se stejnou hrdinností.

II

Stalo se něco.

Bylo ve středu před nedělí Jubilate, když přišel a usedl pan Schlegl. Usedl, nacpal si a odfoukl oblak dýmu, valící se jako z výhně. Teď vstoupil hostinský a přímo k němu. Zaklepal na piklu a podával šnupec. Když pak zase piklu zavřel a ji zatřásl, podotkl hledě přitom ke dveřím: „Dnes pana Ryšánka tedy neuvidíme.“

Pan Schlegl neodpověděl, s kamennou lhostejností hleděl přímo před sebe.

„Povídá tamhle pan štabní lékař,“ vypravoval hostinský dále a stál teď zas ke dveřím zády; při obratu byl zrak jeho přejel přes tvář páně Schleglova. „Vstával ráno jako jindy z postele, tu ho náhle chyne taková zímnice, musel hned zas do postele, a honem pro doktora, honem. — Zapálení plic. — Už tam byl dnes štabní lékař třikrát u něho — starý člověk, nu ale — je v dobrých rukou. Doufejme!“

Pan Schlegl zachrochl při zavřených rtech. Nemukl, nepohnul zrakem. Hostinský šel o stůl dále.

Vpil jsem se teď v tvář páně Schleglova. Dlouho zůstala bez nejmenšího pohnutí, jen rty se orvítaly a vypouštěly kouř a někdy se svezl trnubel z koutku do koutku. Pak přistoupil k němu nějaký známý. Rozhovořili se a pan Schlegl se několikrát hlasitě smál. Byl mně protivný ten smích jeho.

Vůbec se dnes choval pan Schlegl rozhodně jinak než jindy. Jindy přibítl k svému místu jako voják ke své strážní budce, dnes toulavý, neposedný. I do kulečnicku se dal s panem Köhlerem, kupcem. Měl štěstí při každé partii až po double, a přiznám se, že jsem mu to skoro přál, že zakončující double nesvedl ani jednou a zde že ho pan Köhler vždycky pak dohonil.

Pak zas usedl, kouřil a pil. Když někdo k němu přistoupil, mluvil pan Schlegl hlasitěji a v delších větách než kdy jindy. Neušlo mně ani nejmenší jeho hnutí, viděl jsem jasně, že má vnitřní potěšení, že nemá nejobyčejnější soucit s nepřitelem v chorobě, zprotivil se mně.

Několikrát šlehl jeho zrak obloukem ke kredenci, u níž seděl pan štabní lékař. Zjistě, že by mu ruku stiskl, jen aby si nedával s tím nemocným příliš mnoho práce. Zlý člověk, rozhodně zlý.

K osmé hodině odcházel pan štabní lékař. Zastavil se u třetího stolku. „Dobrou noc,“ pravil, „musím dnes ještě jednou k Ryšánkovi. Je potřebí opatrnosti.“

„Dobrou noc,“ odušil pan Schlegl chladně.

Dnes pil pan Schlegl čtyři sklenice a setrval do půl do-

vátě. —

Minuly dny, minuly týdny. Po chladném, mhouřavém dubnu přišel teplý květen, překrásné jaro měli jsme toho roku. Když je krásný květen, je na Malé Straně ráj. Petřín je obalen bílým květem, jako by všude kypělo z něho mléko, a celá Malá Strana je vhalena ve vůni bezu.

Pan Ryšánek byl již vyvázl z nebezpečí. Jaro působilo teď na něho jako balzám. Již jsem ho potkával procházejícího se v sadech. Krácel pomalu, opřen o hůl. Dřív suchý, byl teď ještě nepoměrně sušší, spodní jeho čelist byla teď již stále svislá. Podvázat mu bradu sátkem, zatlačit mdlé oči a položit ho do truhly. Ale začnala se přece sbírat.

K Štajnicům nechtěl. Tam kraloval u třetího stolku pan Schlegl pořád sám a točil se a seděl jak chtěl.

Konečně, byl již konec června a právě den sv. Petra a Pavla, vidím pojednou pana Ryšánka a pana Schlegla zase tu pohromadě. Zas seděl tu pan Schlegl na své místo jako přibítlý a oba byli obráceni zády k oknu.

Sousedé a známí přicházeli a podávali panu Ryšánkovi ruku. Každý ho upřímně vítal, stařec se příjemně rozčilil, usmíval se, mluvil co nejjemněji, byl měkký. Pan Schlegl hleděl na kulečnick a kouřil.

Když po chvílích osamotněl, vždy se pan Ryšánek trochu zahleděl ke kredenci, kde seděl jeho lékař. Vděčná duše.

Právě se tam zase zahleděl, a tu pohnul pan Schlegl náhle hlavu trochu stranou. Zrak jeho lezl pomalu od podlahy po panu Ryšánkovi vzhůru, přes špičatá jeho kolena až k ruce, která tu ležela na rohu stolku jako koží potažená kostra; chvíli spočinul na ruce té, pak zas se kradl výš, až se dotkl svislé čelisti, zbědovaného obličejce, — jen se dotkl a již zrak se mihl pryč a hlava se zas narovнала.

„I zdraví vstali — to je radost,“ spustil hostinský, přicházející teprv odněkud z kuchyně nebo ze sklepa. Jakmile byl vstoupil a spatřil pana Ryšánka, zrychlil k němu krok. „Tedy zase zdrav a náš, no zaplať pánbůh!“

„No chválabohu, chválabohu,“ usmíval se pan Ryšánek, „ještě jsem tomu uklouzl. Už se cítím jak nálež.“

„Pan Ryšánek ale nekouří — ještě žádná chuť na tabáček?“

„Dnes mám tak po prvé nějak chuť, zakouřím si.“

„Tak tak, to je dobré znamení,“ zavřel piklu, zaklepal, podal zas panu Schleglovi s nějakou poznámkou a šel.

Pan Ryšánek vyndal dýmku a sáhl pak do šosu pro váček. Zavřel hlavou, sáhl tam po druhé, po třetí, pak zavolal drobného sklepníka k sobě. „Dokoč ke mně, viš, kde bydlím? Zde na rohu, ano. Řekni, aby ti dali můj váček s tabákem, musí ležet na stole.“ Kluk si poskočil a odběhl.

Pan Schlegl sebou teď hnul. Vzáhl pravici pomalu po otevřeném svém váčku a přitáhl jej skoro před pana Ryšánka. „Je-li líbo — já mám tříkrálový s červeným,“ pronesl způsobem svým úsečným a pak si odchrochl.

Pan Ryšánek neodpovídal. Pan Ryšánek nepohledl. Hlava jeho zůstala odvrácená, kamenně lhostejná jako po celých jedenácte let.

Několikrát se mu ruka zachvěla, ústa se zavřela.

Pravice páně Schleglova zůstala na váčku přimrazena, oko jeho připnulo se k zemi, teď bařnul, teď zahrčel hrdlem.

Již tu ale byl sklepníček zpět.

„Děkuju, už mám vida váček svůj,“ poděkoval teprv teď pan Ryšánek panu Schleglovi, ale nepohlédl. „Kouřím také tříkrálový s červeným,“ dodal po chvíli, jako by cítil, že přec musí ještě něco dodat.

Nacpal si, zapálil a hafnul.

„Chutná?“ zavřel pan Schlegl hlasem stokrát drsnatějším než obvykle.

„Chutná, — zaplať pánbůh.“

„No zaplať pánbůh,“ opakoval pan Schlegl. Kolem úst trhaly se mu svaly jako blesky po tmavé obloze, a honem dodal: „Už jsme se tu o vás báli.“

Teď teprv obrátil pan Ryšánek pomalu hlavu k němu. Oči obou mužů se potkaly.

A od té doby mluvili pan Ryšánek a pan Schlegl u třetího stolku spolu.

Konference západních mírových hnutí v Itálii

V Perugii v Itálii se konala třetí výroční konference západních mírových hnutí, která propagují evropské jaderné odzbrojení a obnovení dialogu mezi Východem a Západem. Tato konference se poprvé zúčastnili - na západě - zástupci oficiálních mírových hnutí z Východní Evropy (tj. podporované a propagované komunistickými režimy). Do Perugie bylo také pozváno asi šedesát zástupců disidentských hnutí, ať již mírových, či těch, které pracují na poli lidských práv, jako ku příkladu zástupci Charty 77. Komunistické režimy jim však cestu na západ nepovolily. Charta 77 poslala konferenci otevřený dopis (dokument Charty 77 č. 13/84), v němž - mimo jiné - zdůrazňuje, že nastal čas učinit v Evropě krok k překonání neblahého dědictví 2. světové války a vtisknout Helsinským dohodám „jejich původní a pravý, v jistém smyslu pak i nový a hlubší smysl...“. Dále Charta 77 v dokumentu píše: „...Dnešní neblahý stav by neexistoval, kdyby lid Evropy nebyl rozdělen „vnitřně“ - ideově a politicky. Toto vnitřní rozdělení je předpokladem „vnějšího“ rozdělení Evropy - jejího rozdělení geopolitického - a nikoliv naopak...“.

Delegáti některých západních zemí kritizovali na konferenci vlády východoevropských komunistických států, že omezují neoficiální mírová hnutí, a že špatně nakládají s disidenty. Člen italské komunistické strany, Pietro Ingrao, který měl závěrečný projev, mimo jiné řekl, že lid Východní Evropy by měl mít více svobody, větší ohled místních úřadů, lepší přístup k informacím, právo na vyjadřování svého názoru a možnost názorové výměny.

-afa-

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dílů z zásoba
postací

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

ŘÍM A Vatikán

Dne 21. května přijal sv. Otec v slavnostní audienci italského prezidenta Sandro Pertiniho, a 2. června, na italský národní svátek vyhlášení republiky, mu tuto návštěvu oplatil v prezidentském sídle na Kvirinále, do r. 1870 druhé rezidence papežů. Návštěvě byli přítomni všichni ministři a diplomatický sbor při italské vládě až na velvyslance Vietnamu a komunistické Číny - v Římě existuje ještě druhý diplomatický sbor, při Vatikánu; dále přijal v audiencích mj.; jihoafrického ministerského předsedu Petra Viléma Bothu s doprovodem - v prohlášení Svatého stolce čteme, že audience neznamenala souhlas se segregací politikou jihoafrické vlády, stran níž tamější biskupové několikrát projeví své výhrady, protože odporuje křesťanské nauce o stejné důstojnosti všech lidí, ať si je jakákoliv barva pleti; předsedu Státní rady PLR Henryka Jabłoňského s doprovodem, kteří byli přítomni vzpomínkovým oslavám 40. výročí bitvy o Monte Cassino - v rozhovoru, jak řekl potom Jabłoňski, se dotkli řady důležitých témat, novináři mezi ně řadili také otázku propuštění politických vězňů, jejichž počet se odhaduje na 500, a zvláště předáků KORu a Solidarnosti, a novou cestu papeže do Polska, do níž by bylo zahrnuto i Polabí; v rozdílné audienci na 6000 Poláků ze zahraničí, kteří se sjeli do Říma za tímž účelem a mezi nimiž bylo mnoho přímých

účastníků bitvy; pravoslavného biskupa z Ochridu a Makedonie Angelarije spolu s delegací pravoslavné církve Makedonské republiky; byli provázeni katolickým biskupem ze Skoplje-Prizrenu mons. Herbutem, kteří podobně jako delegace ústřední jugoslávské vlády, rovněž přijatá sv. Otcem, přijeli se poklonit svatému Cyrilu u jeho hrobu v den, kdy se v pravoslavné církvi slaví jeho svátek - 24. května; adoptivní dcera sovětského fysika Andreje Sacharova, Tat'janu Bonnerovou, provdanou Jankelevičovou, i s manželem, kteří se už předtím dopisem obrátili na sv. Otce, aby zasáhl ve prospěch jejich rodičů, internovaných v Gorkém - Jan Pavel II. je ujistil, že už vykonal vše, co bylo v jeho silách („utrpění vašich rodičů má, mohlo by se říci, symbolický význam“); účastníci přistání spojenec-kých vojsk u Anzia před 40 lety, které rozhodlo o osvobození Říma a okoliz moci nacistů a fašistů - „kež vzpomínkové oslavy oněch událostí, na které jste přijeli, rozníti ve světě živější touhu po míru“; vedoucí katolického Italského sportovního střediska, kteří audienci v den 64. papežových narozenin oslavili 40 let svého trvání - sport má být školou poctivosti, sebeovládání, odvahnosti a zachovávání pravidel, ale především nástrojem k osvojení si křesťanských etností a k vnějším růstu, „vždyť přece celý křesťanský život je běh k věčnosti, závodění o dosažení věčné odměny“; členy správní rady Fundace, kterou sv. Otec

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

založil ve prospěch středoafričských zemí v pásmu „Sahel“, stížených už léta katastrofálními suchem; účastníky dvou mezinárodních sjezdů o zodpovědném rodičovství, které konaly v Římě Ústav pro studium otázek o rodině a manželství při Papežské univerzitě Lateránské a Katolická univerzita Božského Srdce Páně - zůstane-li věda oddělena od etiky a morálky, lidstvo je tím vždy vystaveno vážnému nebezpečí, pravil k nim a pak mj. poukázal na užitečnost a proveditelnost metod kontroly porodnosti, které jsou v souhlasu s křesťanským učením o pohlavním životě.

Dne 27. dubna navštívil sv. Otec Viterbo, asi 70 km na severozápad od Říma. Je zvané „městem papežů“, protože v něm bylo zvoleno v letech 1261-1281 pět papežů, mj. Řehoř X., po skoro tříletém bezvládní; v kapli bývalého papežského paláce, dnes věznice, byla r. 1267 prohlášena za svatou polská hraběnka Hedvika (1172-1243). Během 13 hodin sloužil mši svatou na největším náměstí „Mad'řských mučedníků“ - nazvaném tak po revoluci z r. 1956 - a pronesl 11 řečí, mj. k vězňům; nemocným, mládeži, k pacientům Střediska pro léčení propadlým drogám, profesorům a studentům, tamní university - otevřel a požehnal tam novou aulu Řehoře Mendela - a při poledním Anděl Páně zval k modlitbě za osvobození manželů Sacharovových a všech, kdo jsou kdekoli vězněni pro své náboženské přesvědčení a za ukončení války mezi Iránem a Irákem. Návštěvou se připojil k oslavám přenesení z Říma do Viterba tělesných pozůstatků zdejšího rodáka sv. Kryšpína, kapucína, kterého prohlásil za svatého 20. června 1982, 400. výročí narození rodáčky sv. Hyacinty Marescottí a 750. výročí narození sv. Růženy, řeholní sestry klarisky, - k papežově počtě uspořádali v pozdních večerních hodinách průvod s „věží sv. Růženy“, vysokou 35 metrů, vážící 5200 kg, s rozžatými svícemi, kterou nese 100 nosičů, „rytířů“ svatě Růženy.

Na svátek Nanebevstoupení Páně udělil sv. Otec kněžské svěcení 77 jáhnům z různých zemí světa - 30 z nich patří k prelaturě Opus Dei - a na Hod Boží svatodušní svátost birmování 150 chlapců a dívkám, hlavně v Itálii. ★ 28. května byla definitivně zazděna Svatá brána u

svatopetrské baziliky, otevřena po dobu Mimořádného roku vykoupení 1983/1984, 2304 cihly nesou též jméno dárců, kteří si je vyzvednou při příštím otevření, roku 2000. Do zdi byly vloženy dvě kovové schránky s památkami na uplynulý Svatý rok a příslušný úřední zápis, podepsaný přítomnými kanovníky-svědky. V zápise o zazdění Svaté brány u baziliky Panny Marie Větší je podepsán jako člen její kapituly také náš krajan prelát František Planner. ★ Svatý Otec dal svolení k uveřejnění dekretu kongregace pro procesy svatořečení o mučednické smrti konžské řeholní sestry Marie Klementiny Anuury Nengapetové, která byla usmrcena rozvášněnými vojáky v býv. Belgickém Kongu r. 1964, protože odmítla být jim po vůli. ★ Vatikánské pošty vydaly 18. června serii čtyř známek s námětem „Kulturní a vědecké instituce Svatého stolce“; jsou na nich znázorněny: sídlo Papežské akademie věd, pečeti z jednoho dokumentu uchovávaného ve Vatikánském archivu, vchod do Vatikánské knihovny a pohled na Vatikánskou hvězdárnu v Castelgandolfo. ★ Všem biskupům Jan Pavel II. poslal list „Die Dominicac Paschae - O neděli velikonoční“; děkuje jim za veškerou účast a spolupráci při slavení uplynulého Mimořádného svatého roku a zve je, aby duchovní ovoce u svých věřících hleděli udržet a rozvinout. Zvlášť jim děkuje za to, že se 25. března připojili k jeho zasvěcení světa Panně Marii.

Novým prefektem Vatikánské knihovny byl jmenován P. Leonard Boyle z kláštera irských dominikánů od Svatého Klementa v Římě. On má zásluhu na tom, že byla nalezena část ostatků našeho svatého Cyrila, pochovaného u Svatého Klementa r. 869, a důstojně v tomto kostele r. 1963 uložena v schránce, která je darem českých katolíků ze zahraničí. ★ Na základě dobrozdání bankovních odborníků ze Švýcarska, Německa, USA a Itálie prohlásil Svatý stolec, že tzv. Vatikánská banka, umožňující finanční fransakce církevním institutům, není ničím povinná vůči Ambroziánské bance, která zhankrovala. Protože však s ní měla jistě styky, rozhodl Svatý stolec, že ji poskytne dobrovolný příspěvek ve výši 260 milionů dolarů, aby se vyšlo vstříci jejím věřitelům. ★ Tématem příštího celocírkve-

ního biskupského synodu, který se bude konat r. 1986, bude: Poslání laiků v církvi. Oznámil to sv. Otec při audienci členům Rady generálního synodálního sekretariátu. ★ Ve Vatikánu se mluví o blízkých dvou cestách Jana Pavla II. do země Latinské Ameriky: k první by mělo dojít 12. října, kdy bude v San Domingo zahájena devítiletá duchovní příprava na oslavu 500. výročí objevení Ameriky, a k druhé v únoru, se zastávkami ve Venezuele, Ecuadoru, Peru aj. Rok 1991/1992 bude pro Latinskou Ameriku Mimořádný svatý rok. ★ Po slavnostní přísaze 23 nových gardistů má Švýcarská garda 191 členů. Švýcarská garda jako papežova tělesná stráž byla ustavena r. 1506. Její uniformu navrhl slavný Michelangelo. ★ Ve svých projevech při generální audienci sv. Otec rozvádí na základě textů biblické Písne písní manželskou tělesnou lásku jako zevnější svátostně znamení svátosti manželství. Při audienci 6. června volal po ukončení války v Perském zálivu, při níž dochází k bombardování měst a lodí, a 10. června při nedělním Anděl Páně se s bolestí zmínil o bratrosrazených náboženských bojích v indickém státě Pundžáb.

Kolej Nepomucenem oslavila svátek svého patrona sv. Jana Nepomuckého koncelehrovanou mši svých kněží s Otcem biskupem Jaroslavem Škarvadou. Kázání pronesl mons. dr. Jaroslav V. Pole, autor dvoudílné biografie našeho svätce. Otec biskup Škarvada vzpomněl ještě 15. výročí smrti arc. kard. Berana a poukázal na podobnosti mezi osobnostmi kardinálovou a sv. Jana; oba dovedli říci „ne“ světské moci, když je nutila jednat proti vlastnímu svědomí a ke škodě církve. Kard. Josef Beran po dlouhé internaci a vypovězení z vlasti zemřel v římském Nepomucenu 17. května 1969, když ještě den před svou smrtí o svátku sv. Jana Nepomuckého sloužil svou poslední veřejnou mši svatou. - A 1. května si bohoslovci z Nepomucena spolu s římskou českou obcí vykonali pout' do kláštera českých emauzských benediktinů v Norcii k tamějšímu obrazu P. Marie, Matce Boží milosti, a k nedávno odhalené soše svatého Vojtěcha. Přivítal je převor Otec Cyril, který pak v kázání při mši svatě vykreslil Vojtěcha benediktina jako Evropana, budovatele, snáru mezi

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnice;
soubory do kuchyně, pokoju, ložnice a koupelen;
sklad hotových prošitých dek a polštářů z husího prachového peří a daeronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Radí poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost a stejné dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CENNAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

rozdílnými národy, mezi nimiž kázal evangelium. - Klášterní budova je nyní znovu vybudována, tak, aby odolala případným záchvěvům zemětřesení; Norcia totiž patří k italským krajům, které je často zakoušeji.

• **Portugalsko.** Svatyni P. Marie ve Fatimě navštívily loni více jak tři miliony poutníků; statistiku uveřejnila Poutní kancelář.

Mezinárodní pouti ve výroční den prvního zjevení P. Marie ve Fatimě - 13. května 1917 - bylo letos přítomno na 700 tisíc věřících. Při hlavní poutní mši sváté oznámil biskup z Leire, do jehož pravomoci patří Fatima, že sv. Otec daroval fatimské svatyni náboj, kterým byl při atentátu 13. května 1981 těžce zraněn. Za záchranu svého života děkuje, jak to sám několikrát prohlásil, „mateřské ochraně P. Marie“.

• **Čína.** 31. května začalo v Pekingu v atmosféře obvyklé naprosté tajnosti už 15. kolo jednání mezi Čínou a Velkou Británií o budoucnosti britské kolonie Hong Kongu; v r. 1997 totiž končí platnost smlouvy podepsané před 99 lety, a Hong Kong se má vrátit pod čínskou svrchovanost. Čína navrhuje vyhlášení města za volný přístav s vlastní měnou, soudcovstvím a zákonodárstvím, ale vyhrazuje si politické vedení a vojenství. V křesťanských náboženských obcích se volá po zárukách, aby i za nové situace měly plnou náboženskou svobodu, tj. že budou smět i nadále volně konat své náboženské shromáždění, že se budou moci starat o přípravu svých duchovních, publikovat náboženský tisk, udržovat styky se svými představenými a bratry ve víře v zahraničí a vykonávat „prorockou“ kritiku veřejných věcí. Katolický biskup mons. Wu se obrátil prostřednictvím kard. Huma na katolické členy britského parlamentu, aby se postarali o příslušné záruky. Z pěti milionů obyvatel Hong Kongu, z 98 % Číňanu, je katolíků na 300 tisíc; kromě 138 čínských kněží pracuje v městě 206 misionářů z ciziny, především ve školství, nemocnicích a jiných pomocných ústavech. Jejich případné vypovězení by znamenalo pro místní církev velkou ztrátu. Mezi misionáři tam působí i jeden náš český školský bratr Kozák z Moravy.

• **Z Vietnamu** přicházejí zprávy o úsilí vlády zlomit celocírkvní jednotu založením „Výboru vlasteneckých katolíků“, který by podobně jak tomu je v jiných komunistických zemích

přítakával režimní a konec konců protináboženské politice. Vláda přitom nedbá na nesouhlas, se kterým se setkává jak u biskupů tak i u věřících, a zdá se sáhná i k vyhrožování a násilí. Tak poslednímu zasedání vietnamské biskupské konference nebylo přítomno několik biskupů, mj. arcibiskup z Hué mons. Nguyen Kim Dien, o němž je známo, že se veřejně vyslovil proti kněžím, kteří do Výboru vstoupili a jsou v něm aktivní. 5. dubna byl proto předvolán na policii a po delším „pohovoru“ propuštěn. Nátlak se činí i na věřící; ti, kdo odmítají vstoupit do Výboru, jsou obviňováni z protivlasteneckého cítění, protože prý, kdo miluje svou vlast a dobře to s ní myslí, musí přijmout i marx-leninskou ideologii.

• **Polsko.** Skupina sester karmelitek z karmelu v Elblagu odjela na Island, aby tam v Hafnarfjorderu, deset km od Reykjavíku, založily svůj nový klášter. Je jich 16 a čtrnáct je mladších třiceti let. Klášter v Elblagu vzrostl za deset let svého života o 44 sester. Sestry se rozloučily se svou starou vlastí u P. Marie Česťochovské; na cestu dostaly její obraz a misijní kříž.

Náboženské zprávy z Československa

Slovenské Hlasy z Říma přinášejí několik svědectví o tom, že podpisová akce věřících, aby sv. Otec přijel do ČSSR na oslavy 1100. výročí smrti sv. Metoděje, vyvolala u režimu ostré reakce. Zvláště v Brně a v Trenčíně, že došlo k rozsáhlému vyšetřování a výsledkům; předvolaným osobám bylo řečeno, že se dopustili přečinu spiknutí proti státu. V několika případech byli ti, kdo se podpisem k akci připojili, surově zbiti; chtějí prý vyvolat státní krizi, jako byla v Polsku a opakovat události z r. 1968. - O rozpacích vlády stran pozvání papeže do ČSSR píše informovaně německý Rheinischer Merkur z 18. května, na jedné straně si chtě - nechtě uvědomuje, že je velký počet těch, kdo si návštěvu sv. Otce přejí, na druhé straně že je tolik věcí, které až příliš jasně ukazují pronásledování věřících - pro kněžské sdružení Pacem in Terris a zvláště pro jeho zastánce, biskupy Vranu a Ference by nadešla „hodina pravdy“. Autor článku též připomíná odpověď, kterou dostal italský novinář po první cestě sv. Otce do Polska, zda lze počítat také s návštěvou papeže v ČSSR; Karel Hruza, tehdy sekretář pro církevní záležitosti, mu odpověděl: „Že

papež asi na této návštěvě nemá zájem... Není to spíše čs. režim, který „nemá zájem“ a kterému by návštěva přišla velmi nevhod“ - Ředitel tiskového sálu Svátého stolce odpověděl 29. května na naléhavé dotazy novinářů takto: „Potvrzuji, že sv. Otec dostal od Kard. Tomáška pozvání, aby příští rok přijel do ČSSR; v dopise, který jako svou odpověď kard. Tomáškoví poslal nedávno, sv. Otec píše, že si váží tohoto pozvání a že je za ně kardinálovi vděčen.“ V této formulaci četli novináři, že cesta sv. Otce za nynější situace je málo pravděpodobná.

Na Západ přišly zprávy o nových šikanách proti věřícím a kněžím; tak u administrátora fary v Ústí n/Orcí Josefa Kajněka StB vykonala za jeho nepřítomnosti domovní prohlídku a zabavila řadu náboženských knih a pastoračních pomůcek; byl zbaven státního souhlasu, protože prý se dopustil přečinu maření dozoru státu nad církvemi, tím, že promítal dětem v sakristii diapozitivy s náboženskými tématy. Novému dlouhému výslechu byl podroben Otec Václav Malý, někdejší mluvčí Charty 77; výslechem, nadávkami a bitím si pomáhali policisté při výslechu Jana Pukařika z Lažánek stran podpisové akce proti rozmišřování jaderných zbraní.

Z protináboženských článků: „Laický apoštolát jako nástroj k politické aktivizaci katolické církve“ - připomíná se zvláště probuzení katolických našich laiků v r. 1968 s oživením Orla, kat. Junáka a péče o ministranty a založení DKO; „Rádio Vatikán“ v seriálu Večerní Prahy „K dotazům o náboženství a církvích“ - české i slovenské vysílání je zaměřeno na rozšíření pozice katolicismu v ČSSR, dochází v nich i ke snahám o ožívování politického klerikalismu.

Dne 30. června se dožil 85 let pražský Otec arcibiskup kard. František Tomášek; kněžský měsíčník Duchovní pastýř mu v červnovém čísle věnuje obsírnou vzpomínku s fotografií - v životopise však autor, Ladislav Pokorný, opatrně obchází léta padesátá, kdy Tomášek, vysvěcený na biskupa bez svolení vlády, byl proto internován v kněžském koncentračním táboře v Želivě a pak nějakou dobu musel manuálně pracovat, mj. jezdil s traktorem v JZD, až dostal státní souhlas a stal se farářem v zapadlé Moravské Hůzové a r. 1965 po vypovězení kard. Berana byl povolán za správce pražské arcidiecéze. ★ Své osmdesátiny oslavil 10.

května dlouholetý profesor biblických věd na teologické fakultě pražské, po 20 let její děkan v Litoměřicích, ThDr. Jan Merell. Za války byl vězněn také v Dachau. Jako kněz na odpočinku spravuje kapli sv. Václava v Dejvicích. ★ Sdružení PIT chystá na listopad v Brně svůj národní sjezd. ★ 6. dubna byla v litoměřické katedrále sloužena zádušní mše svatá za jejího posledního biskupa kard. Štěpána Trochtu, který zemřel právě před deseti roky. ★ Výroční pout' k bl. Zdislavě se konala v Jablonném v Podještědí, kde je její hrob. 3. června a týž den také v Křižanově, kde se narodila a žila. ★ 3. června byla také mše svatá za lidické oběti, vyražděné spolu s jejich farářem dp. Šternberkem, za dnů heydrichiady.

• **Kněžské hroby:** Zemřeli dpp. ThDr. František Jedlička, profesor na bohosl. fakultě v Litoměřicích, dlouholetý farář u Sv. Markéty v Praze-Břevnově, u jejíž býv. benediktinský kostel a klášter se obětavě staral; Alois Bareš, osobní arciděkan v Odolena Vodě; František Tuček, býv. farář ze Železné; kanovník Josef Weneel, děkan v Jeseníku; Antonín Hrnčíř, který působil v Cvikově; Pavel Fichtner, farář v Těchlovicích - bylo mu 93 let; Antonín Hájek, kaplan u Sv. Cyrila a Metoděje v Praze-Karlíně; Karel Merth ze Svátého Jana u Sedlčan; Václav Beneš, děkan v Pelhřimově; minorita Josef Adam Rulák, „údržbář Charitního domova pro řeh. sestry“ v Oseku u Duchcova; Vilém Král, „výpomocný duchovní“ v Plzni u P. Marie Růžencové; Antonín Žižkovský, rovněž „výpomocný duchovní“ v Českých Budějovicích a v Zahájí; Václav Peřt, bytem v Třeboní; Jan Čížek, naposled bytem v Č. Budějovicích; ThDr. Gejza Navrátil, poslanec SNR, přední pracovník v slovenském i federálním PIT - R.I.P.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Beethovenovou Devátou symfonií pod taktovkou holandského dirigenta Hanse Vonka skončil 5. června letošní ročník mezinárodního festivalu

Pražské jaro. Den předtím byl pod bývalými Staroměstskými mlýny v těsném sousedství Smetanova muzea odhalen pomník Bedřichu Smetanovi k jeho výročí: 160 let od narození a 100 let od smrti. Jakoby splývá s Vltavou, již oslavil ve své nesrtečné básni v cyklu Má vlast. Pomník je dílo Josefa Melejevského.

★ Krátkou poznámkou vzpomíná 22. května LD desátého výročí smrti Václava Prokúška „prozaika českého venkova“, samozřejmě se mlčí, že byl v r. 1952 odsouzen v druhém procese proti katolickým spisovatelům na 22 let žaláře pro domnělou špiónáž ve prospěch USA a Vatikánu. R. 1967 byl rehabilitován, ale od r. 1970 jsou jeho ruralistické romány zase na listině zakázaných knih. ★ Po jmenování nových členů 17. května má ČSAV 256 členů, z toho 82 akademiků a 174 členů korespondentů. ★ Pod titulem „Muž, který legitimoval Pražský puč 1948“ vzpomíná Amber Bousoglou v pařížském Le Monde 100. výročí narození presidneta Eduarda Beneše (* 28.5.1884 †3.9.1948). „Politikem odcházející epochy“ ho nazývá Tvorba; autor článku, František Hájek, s povděkem poznamenává, že r. 1934 uznal de jure SSSR, podepsal čs.-sovětskou smlouvu o vzájemné pomoci r. 1935, novou úmluvu z r. 1941 a z r. 1943 a konečně že přijetím demise „reakčních ministrů“ umožnil, aby politická krize v r. 1948 byla vyřešena „ve prospěch lidu“ a tak jak to chtěli komunisté. ★ 80 let se dožil 2. června František Plánička, legendární brankář Slávie a národního mužstva mezi oběma světovými válkami. ★ Podle zpráv, které došly na Západ, byl propuštěn z vězení Petr Uhl, jeden ze zakladatelů hnutí Charta 77, po odpykání trestu pěti let vězení. Zato byl odsouzen k novému trestu v Praze Ladislav Lis, protože prý nezachovával předpisy o omezeném pohybu, a v Novém Jičíně-invalida Miroslav Nový - prý uškodil zájmům čs. socialistického státu v zahraničí, tím že dal na veřejnost svou touhu se vysílovat. ★

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 184-0106

DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

24. ROČNÍK EVROPSKÉHO INTERPOHÁRU (dokončení 3. a 4. kola).

1. skupina: FC St. Gallen (Švýcarsko) - Borussia Mönchengladbach (NSR) 1:3, Bohemians Praha - Lyngby Kodaň (Dánsko) 5:1, St. Gallen - Bohemians 3:2, Kodaň - Gallen 1:1, Borussia - Bohemians 0:2.

Konečná tabulka:

1. BOHEMIANS	4	14:4	6
2. BORUSSIA	4	8:7	4
3. KODANĚ	4	6:11	3
4. ST. GALLEN	4	5:11	3

2. skupina: Wismut AUE (NDR) - Aarhus AGF (Dánsko) 1:2, Lillestrøm (Norsko) - Baník Ostrava 2:0, Lillestrøm - AUE 1:1, Baník - Aarhus 1:2.

Konečná tabulka:

1. AARHUS	4	7:4	7
2. LILLESTRØM	4	7:3	6
3. AUE	4	2:5	2
4. OSTRAVA	4	1:5	1

3. skupina: Roda Kerkrade (Holandsko) - FC Lutych (Belgie) 1:6, Fortuna Düsseldorf (NSR) - Brøndby (Dánsko) 3:2, Brøndby - Roda 4:0, Lutych - Fortuna 0:1.

Konečná tabulka:

1. BRONDBY	4	11:4	6
2. DÜSSELDORF	4	7:4	6
3. LUTYCH	4	8:7	2
4. KERKRADE	4	2:13	6

4. skupina: Standard Lutych (Belgie) - Eintracht Braunschweig (NSR) 4:1, Go-

Ahead Eagles Deventer (Holandsko) - Odense BK (Dánsko) 1:1, Odense - Deventer 3:0, Odense - Eintracht 1:1, Deventer - Lutych 1:1.

Konečná tabulka:

1. LUTYCH	4	10:7	5
2. ODENSE	4	5:2	5
3. BRAUNSCHWEIG	4	5:6	4
4. DEVENTER	4	4:9	2

5. skupina: AIK Stockholm (Švédsko) - FC Magdeburg (NDR) 2:0, FC Norimberg (NSR) - Gornik Zabrze (Polsko) 2:1, Magdeburg - Stockholm 0:2, Zabrze - Norimberg 1:0.

Konečná tabulka:

1. STOCKHOLM	4	12:3	6
2. ZABRZE	4	4:4	4
3. MAGDEBURG	4	4:7	3
4. NORIMBERG	4	6:2	3

6. skupina: Sturm Štýrský Hradec (Rakousko) - F.F. Malmö (Švédsko) 2:2, FC Luzern (Švýcarsko) - FC Karl-Marx-Stadt (NDR) 2:2, Malmö - K. M. Stadt 3:0, Št. Hradec - Luzern 1:0.

Konečná tabulka:

1. MALMO	4	7:4	5
2. ŠT. HRADEC	4	5:5	4
3. K. M. STADT	4	5:7	4
4. LUZERN	4	4:5	3

7. skupina: JFK Göteborg (Švédsko) - Videoton Székesfehérvár (Maďarsko) 1:3, LASK Linz (Rakousko) - TJ Vítkovice 0:1, Göteborg - Vítkovice 3:0, Videoton - Linz 2:0.

Konečná tabulka:

1. VIDEOTON	4	9:2	9
2. GOTEBORG	4	10:7	4

3. VÍTKOVICE 4 4:6 4
4. LINEC 4 2:10 0

8. skupina: FC Wettinger (Švýcarsko) - Maccabi Nathanya (Izrael) 0:3, Admira Wacker Vídeň (Rakousko) - Beitar Jerusalem (Izrael) 2:2, Vídeň - Nathanya 6:0, Wettinger - Jerusalem 1:0.

Konečná tabulka:

1. NATHANYA	4	13:13	9
2. VÍDEŇ	4	11:4	5
3. WETTINGER	4	6:5	5
4. JERUSALEM	4	6:4	1

9. skupina: Ferencváros Budapešť (Maďarsko) - FC Curych (Švýcarsko) 3:0, Austria Klagenfurt (Rakousko) - Spartak Trnava 2:4, Curych - Budapešť 1:0, Trnava - Klagenfurt 3:1.

Konečná tabulka:

1. TRNAVA	4	10:4	7
2. BUDAPEŠŤ	4	4:2	4
3. CURYCH	4	3:6	4
4. KLAGENFURT	4	4:9	1

10. skupina: SSW Innsbruck (Rakousko) - Oesters Vaxjö (Švédsko) 2:0, GKS Katowice (Polsko) - Valerengens IF (Norsko) 2:1, Vaxjö - Valerengens 1:1, Innsbruck - Katowice 0:0.

Konečná tabulka:

1. KATOVICE	4	5:3	6
2. INNSBRUCK	4	5:4	4
3. VALERENGENS	4	7:7	4
4. VAXJO	4	6:9	2

Kluby které vyhrály ligu o pohár v Evropě.

Albánie: mistr Labinoti Elbasavítěz poháru Nentori Tirana.
Anglie: FC Liverpool Evrtón.
Belgie: Beveren SK, FC. Gent.
Bulharsko: Levski Spartak Sofia (vyhrál obojí).
Československo: Sparta Praha - vyhrál obojí.
Dánsko: Lyngby BK -

vyhrál obojí. **Finsko:** Ilves Tampere - Kunsysi Lahti. **Francie:** Girondins - Bordeaux - FC Metz. **Irsko:** Shamrock Rovers - UCD Dublin. **Island:** Akranes IA - IBV Vestmannaeyar. **Itálie:** Juventus Turin - AS Řím. **Jugoslávie:** CZ Bělehrad - Hajduk Split. **Kypr:** Omonia Nicosja - Beggen - (vyhráli obojí). **Maďarsko:** Honvéd Budapešť - Banyasz Siofók. **Malta:** FC La Valetta - Hamrun Spartans. **NDR:** Dynamo Berlin - Dynamo Drážďany. **NSR:** VfB Stuttgart - Bayern Mnichov. **Holandsko:** Feyenoord - Rotterdam - (vyhráli oboje). **Norsko:** Valerengen Oslo - FK Moss. **Polsko:** Lech Poznań - (vyhráli obojí). **Portugalsko:** Benfica Lisabon - FC Porto. **Rakousko:** Austria Vídeň - Rapid Vídeň. **Rumunsko:** Dinamo Bukurešť (vyhrál obojí). **Řecko:** Panathinaikos Athény - (vyhrál obojí). **Sev. Irsko:** FC Linfield - Ballymena United. **Skotsko:** FC Aberdeen - (vyhrál obojí). **SSSR:** Dněpr Dněpropetrovsk - Dynamo Moskva. **Španělsko:** Atletico Bilbao - (vyhráli obě). **Švédsko:** IFK Göteborg - Malmö FF. **Švýcarsko:** Grasshoppers Curych - Servette Ženeva. **Turecko:** Trabzonspor (vyhrál obojí). **Wales:** bez ligové soutěže Shrewbury.

Vyhrát ligu i Pohár v téměř roce se letos v Evropě podařilo jedenácti mužstvům, mezi nimiž byla i pražská Sparta. V Poháru zvítězila dvě mužstva, která nehrají v 1. lize: waleský Shrewbury (hraje 2. anglickou divizi) a Banyasz Siofók je účastníkem 2. maďarské ligy.

U skandinávských zemí a v SSSR, kde se hraje liga systémem jaro - podzim, je uveden vítěz z r. 1983.

Vylosování evropských pohárových soutěží:

Čs. mužstva mají tyto soupeře - **PMEZ:** Valerengen Oslo

(Norsko) - Sparta Praha.
- **PVP:** Inter Bratislava - Kunsysi Lahti (Finsko).
POHÁR UEFA: Videoton Székesfehérvár (Maďarsko) - Dukla Praha, Dukla Banská Bystrica - Borussia Mönchengladbach (NSR) Bohemians Praha - Apollon Limassol (Kypr).
První zápasy se hrají 19. září a odvety 3. října.

POK

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

Východoněmecká štafeta ve složení Buschová, Rubsamová, Waltherová, Kochová vytvořila nový světový rekord v závodech žen na 4 krát 400 metrů. Zaznamenala čas 3 minuty, 15 celých, 92 setiny vteřiny. Starý světový rekord východoněmecké štafety byl o 3 celé, 12 setin vteřiny pomalejší. Jiná východoněmecká lehká atletka, Marlies Göhrová, zaběhla v závodech na 200 metrů čas 21 celá, 74 setiny vteřiny. Je to druhý nejrychlejší čas lehkooatletické historie; rychlejší byla jen jiná východní Němka, Marita Kochová, která drží světový rekord časem 21 celá, 71 setina vteřiny.

Východoněmecké lehké atletky, označované za nejlepší na světě, však přes svou vysokou výkonnost letos nemají žádné šance na získání olympijských medailí. Jak známo, přes odpor východoněmeckých činitelů přiměl Sovětský svaz NDR k bojkotu letní olympiády v L. A. Pod záminkou nedostatečné bezpečnosti sportovců nepřijede do Los Angeles většina států sovětského bloku, dále Chomejního Irán a Bolívie; Bolívie o víkend oznámila, že důvodem jejího rozhodnutí je velmi špatná hospodářská situace v zemi. Přes zmíněný bojkot se letní olympiáda v L. A. zúčastní rekordní počet 142 zemí. Ze států Varšavského paktu přijdou sportovci Rumunska; Rumunsko ohlásilo přes sovětský bojkot největší rumunskou výpravu v historii olympiád.

První červnový víkend se na závodech v Jacksonville na Floridě rozhodlo o olympijské sestavě družstva Spojených států ve sportovní gymnastice. Jdnicí je Peter Vidmar z Los Angeles; čtvrté místo obsadil člen Sokola Omaha, James Hartung. Prvním náhradníkem je jiný závodník amerického Sokola, James Mikuš. Organizaci Sokola vybudovali ve Spojených státech už v minulém století čeští emigranti.

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE
(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačénka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jehlička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

Pěkné posezení najdete v příjemném prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero
RODINNÉ OSLAVY - PARTY - PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNÍ ČERSTVÁ JÍDLA - BAR
TELEFON: 656-3555

CHARTA 77 Gustavu HUSÁKOVI

(Pokračování ze str. 1)

ravdu není případ politických vězňů. Také cíl zákona o ochranném dohledu může sice být interpretován různým způsobem, snaha přimět odsouzeného změnit své politické názory a upustit od své občanské angažovanosti mu však výslovně protiče.

Nejkurióznější a žel také nejotravnější kapitolou je praxe uplatňování zákona o ochranném dohledu u politických vězňů, a to navzdory tomu, že zkušenosti s ním nepřesahují dobu několika týdnů. Především je zákon neustále závažným způsobem porušován (vyjímecně i ku prospěchu odsouzených, což jen podtrhuje jeho konfužnost a vnitřní spornost).

Případy Lis a Litomiský

Namátkou: několik nejmarkantnějších příkladů. Podle judikátu 40/76 ukládá-li soud omezení podle §2 odst.2 ZOD, „nelze ani zcela vyloučit možnost uložit povinnost zdržovat se v určitých nočních hodinách ve svém obydlí“. Nuže, ač soud dr. Ladislavu Lisovi žádné omezení podle §2 odst.2 ZOD neuložil a do výroku proti inž. J. Litomiskému podle téhož odstavce nic „podobného nezahrnul, je tato povinnost od obou vyžadována. Podle judikátu 42/75 nelze (ani soudně) „uložit taková omezení, která by odsouzeného nepřiměřeně omezovala v možnostech, aby se kulturně a osvětově vyžíval“: je nepochybně takovým nepřiměřeným omezením, je-li inž. Janu Litomiskému zakazována účast na bohoslužbách (protože jde o sousední obec) nanejvýš ve farním sboru, kde je členem starostva. Ačkoli má dr. Ladislav Lis uložen ochranný dohled podle §2 odst.1 ZOD, kde je stanovena pouze povinnost „předem oznamovat tomuto orgánu vzdálení z místa pobytu“, orgány ochranného dohledu nezákonně interpretují toto ustanovení ve smyslu §2 odst.2 ZOD a trvají na udělení svého souhlasu k takovému vzdálení - a to do-

konce v přímém rozporu s dalšími ustanoveními ZOD, neboť tak zabraňují dr. Lisovi řádně si obstarávat část prostředků k obživě chovem hospodářského zvířectva na své rekreační chalupě.

Konečně v případě inž. Jana Litomiského byly paradoxně (v jeho prospěch) porušeny shodné judikáty 40/74 a 1/75, že „po dobu výkonu ochranného dohledu nelze povinnosti a omezení podle §2 odst.2 ZOD měnit ani rušit“, když mu bylo povoleno pracovat v rozsahu polest, daleko přesahujícím příkazané místo pobytu - ovšem s tím, že soud předtím při ukládání ochranného dohledu neprovedl „řádně a úplně objasnění věci v tom směru, zda odsouzený bude vůbec mít možnost bydlet a pracovat v příkazaném místě“, jak mu to ukládá judikát 56/75. Ne náhodou jsme se museli opírat převážně o judikáty, kterýžto institut není jinak pro československý právní řád typický - zákon o ochranném dohledu je opravdu formulován tak neurčitě, že bez neustálých dodatečných výkladů prakticky v žádném směru neobstojí.

Kromě porušení zákona dochází při provádění ochranného dohledu nad politickými vězni k jeho zjevnému zneužívání. Jeden příklad za všechny: Zatímco se i ti nejnebezpečnější recidivisté musí hlásit orgánům ochranného dohledu za týden či za 14 dní, v naprosto výjimečných případech dvakrát týdně, byla inž. Litomiskému a dr. Lisovi uložena povinnost každodenního hlášení na policejní stanici, soboty a neděle nevýmaje - (po nástupu

zaměstnání byla inž. Litomiskému tato povinnost „zmírněna“ na hlášení 4krát týdně - při patnáctikilometrové vzdálenosti od místa bydliště a špatném dopravním spojení to představuje naprosto nadměrný a neodůvodněný zásah do jeho normálního života, nehledě na značné finanční výlohy). Teoreticky vzato zákon nevylučuje stanovit povinné hlášení třeba na každou hodinu, tedy jakousi tříletou policejní vazbu, ovšem bez jakýchkoli práv a záruk, jaké jinak má vězněná osoba. K tomu ke všemu se poji ještě zaměrné šikanování a provokování obou odsouzených (která je podle našich informací bohužel běžná i u kriminálních delikventů); orgány ochranného dohledu je nechávají celé hodiny čekat, než se uvolní zastavení jejich příchozí, odmítají převzít jejich písemná podání, či vydávají různé ústní příkazy, jejichž existenci pak dodatečně popírají a jejich splnění se snaží interpretovat jako porušení pravidel ochranného dohledu, aniž proti této zvlášť existovala jakákoli účinná ochrana.

Pane prezidente, ve smyslu výše vyloženého a v souladu s podrobnějším rozбором zákona o ochranném dohledu (příloha) Vás naléhavě žádáme, abyste

- použil svých ústavních pravomocí a neprodleně promínul ochranný dohled všem politickým vězňům, jimž byl uložen,
- dal jako nejvyšší představitel ČSSR zákonodárným sborům podnět k přezkoumání celého zákona o ochranném dohledu, které by vyústilo v jeho novelizaci nebo v jeho úplné zrušení.

V dubnu 1984 (Praha)

Lidé, mějte rozum !

Lidé jsou opravdu hrozní a mohou si za všechno sami. Bratislavský dopisovatel Rudého práva onedlou prázdnou v trenčinském okrese zjistil „naléhavý požadavek rozumného hospodaření s pitnou vodou“. A jak na to? Samozřejmě - šetřením. Neboť, píše ústřední orgán, „šetření přispívá k lepšímu zásobování pitnou vodou a navíc nevyžaduje investice“. A aby bylo jasné, jak se šetří, podal tentýž list o několik dní později návod z jedné domácnosti v Nepomuku u Příbrami. V tomto okrese, kde žije přes sto tisíc lidí, už dva roky platí všelijaká omezení co do používání vody; teplá voda se smí pro domácnosti dodávat maximálně čtyři dny v týdnu. Ale to je stejně většinou jen teorie. Když se chce lesní dělník po práci vykoupat, tak to nejde. Slabý tlak vody do koupelny nevytláčí. Paní Kolářová - povoláním odbornice: normovačka - už šetřící metodu zvládla. Nádherně myje pouze „ve velkém“ v co nejmenším množství vody, na opláchnutí rukou má stále trochu vody v umyvadle, na schody musí stačit jeden kbelík, který se po použití nevyleje, ale použije třeba na spláchnutí záchodu. Loni si Kolářovi nachytali hodně vody ze sněhu. Jinak ale musí chodit se džbery do studánky. Do vodovodní studny totiž už dávno dovažejí vodu - jednou až dvakrát týdně - cisternami z okresního města; pětadvacet kilometrů sem a pětadvacet zpátky. Každý si může spočítat, co pak ta trochu vody, která nikoho neuspokojí, stojí. Ale: nejlepší metoda, jak

dostatku vody dosáhnout, je - šetřit: to přece - dle Rudého práva - nevyžaduje investice.

A tak je to pořád. Za to, že nejsou „cečka“, nesou vinu bláznivé děti a jejich neméně šílení rodiče, kteří za pár kousků umělé hmoty platí horentní sumy. Nikde se nesmí říct, že vinen je onen ekonomický systém, který neponouká k naplnění lidských potřeb, byt' se leckomu zdají pošetilé. Za to, že nejsou prosulá zavařovací víčka Omnia, mohou nenasytné hospodyně, které se těmito předměty údajně zásobují v nadměrných množstvích a tím znovu a znovu vyvolávají jejich nedostatek. Nikde nesmí padnout zmínka o tom, že se za ta léta, kdy se o problémech s touto věcíčkou ví, nenašlo ani na nejvyšších vládních místech řešení: nikdo není schopen zorganizovat výrobu poměrně primitivních výrobků, na nichž by ještě horentně vydělal. V jednom malém podniku, kde tohle dělají jen tak na okraji výroby, mezitím vymysleli zlepšovák: pěrka, která umožní, aby se víčko používalo vícekrát. Ale zase potíže: potřeba pérek může být výrobně uspokojena až za pár let; dřív to v plánovaném chaosu nestihnou. Jen aby pak byla úroda, a aby bylo vůbec co zavařovat!

A takhle si lidé v reálném socialismu neustále škodí. Pořád ještě nerozpoznali, že žijí v nejlepších možných potencialech okolností, které nelze - přes veškeré úsilí nadřazených míst - realizovat pouze a jen pro zanedbanost občanstva. Pořád se ještě lidé nenaučili konzumovat to, co se právě podařilo dodat na trh, a pak rychle zase přejít k jiným úspěšným obstarávkám průmyslu a obchodu. Když není zelí, dají si okurku. A naopak. Když není makarón, umíchají si bramborovou kaši, neb v té se ty černající brambory ještě tak nejlíp ztratí. Když není jízdní kolo, koupí si embéčko a doufají, že chvilku bude jezdit, protože s náhradními díly už to tak jistě není. A takhle se věru dá sestavit velmi plynulý tok života bez vlastních potřeb. Nebo přesněji: vlastní potřeby odpovídají přesně tomu, co lze zrovna sehnat; dají si nikdo vymýšlet nesmí a nebude.

Milan Schulz (Mnichov)
(Svědectví 72/84.)

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

COMPLETE CLEANING SERVICE

Obdobné čištění koberců
a čalouněného nábytku
(křesla, sofy, gauče)

* Mytí stěn
* Barvení vnitřní i venkovní
* Čištění okapových žlabů

Karel B. DUŠEK

POCTIVÁ PRÁCE - NÍZKÉ CENY

„Senior Citizens“ mají 10 % slevy!

VOLEJTE 484-7684

1959 25 LET 1984
profesionální cestovní služby
HLAVNÍ SKUPINOVÉ ODLETY DO PRAHY
A BRATISLAVY z Chicaga neb New Yorku
za nejnižší ceny

6. a 16. září na 16, 23 a nebo 30 dní pobytu.

LETNÍ VYLETY: 1 týden pobytu, letenka, hotel
a přeprava zavazadel

Freeport	\$349.00	Orlando	\$229.00
Nassau	\$319.00	Jamaica	\$389.00
Cancun	\$289.00	Acapulco	\$399.00

Hawajské ostrovy: 1 týden pobytu \$709.00 2 týdny \$789.00.

Las Vegas special: 3,4. neb 7 dní pobytu od \$254.00.

New Orleans World Faire autobusový zájezd na 9 dní, odjezd z Berwynu 24. září. Cena jen \$598.00.

Reservace a letenky provádíme na Computer systému.

Pojištění na \$100.000 s každou letenkou zdarma.

ZAVOLEJTE O PODROBNĚ INFORMACE

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON 484-7684 TELEFAX 484-1333

Take
stock
in America.

Austrálie — jaká je

V pondělí 30. července 1984 v 7:30 hod. večer nám na toto téma zajímavé a poutavé vyprávěl v jídelně chicagského Velchradu náš letošní návštěvník a stálý dopisovatel do H.N. - pan Jindřich Nermut. Jídla byla zaplácána do posledního místa, přišlo i několik poznání chutivých členů z nejmladší exilní generace a pan Nermut měl radost, že mohl odpovídat na četné dotazy i o životě a národní práci našich krajanů v Austrálii a na Tasmánii. Jen na Nový Zéland jsme se už nedostali a při loučení po desáté hodině byl každý spokojen, že na Nermutovu přednášku o Austrálii přišel. Pan Erich Krzyvoň mu za ni upřímně poděkoval a my se k jeho poděkování znovu připojujeme.

Lidé se mě často ptají a i Vás to bude asi zajímat, jaký je rozdíl mezi Austrálií a Amerikou, a proto se budu snažit na tyto dotazy odpovědět.

Nejdříve vám chci připomenout zeměpisnou polohu Austrálie, tohoto nejmenšího kontinentu, ale zároveň největšího ostrova na světě, který leží na Jižní polokouli tak, že Australané jsou vaši protinožci a protože se Austrálie rozprostírá ve východní části Jižní polokoule, jsou v jedné věci stále před vámi, obyvateli západní polokoule - v čase: právě v tomto okamžiku jsou Australané už o jeden den starší než vy. Zatímco je zde v Chicagu pondělí 30. července 8 hod. večer, mají již v Austrálii úterý 31. července 12 hod. v poledne.

Polední slunce, které vidíte na jihu, vidí Australané na severu. Nad Austrálií se klene jiné nebe, na kterém byste marně hledali Severku nebo souhvězdí Velkého vozu; tam ale zase můžete vidět Jižní kříž, který je i

symbolem na australské státní vlajce.

Když se v noci díváte na severní polokouli na srp Měsíce v podobě písmene „D“ tak víte, že měsíc „dorůstá“ a když je v podobě písmene „C“, víte, že couvá, to je - že ubývá. Na Jižní polokouli je to obráceně: tam když lidé vidí srpek Měsíce v podobě „C“, měsíc dorůstá a při tvaru „D“ ubývá.

Vánoce slavíme v Austrálii kalendářně stejně jako vy v Americe, jenomže co vy o vánocích mrznete a lesy jsou zaváty sněhem, v Austrálii je horké léto. Jinak se tam vánoce slaví jako zde. Lidé si posílají vánoční gratulace, stojí vánoční stromky, staví Betlémy, chodí a jezdí na půlnoční. Tradice starých domovů však proniká i tam do letního vedra. Na mnoha vánočních pohlednicích se objeví zasněžená krajina a o sněhu slyšíte i ve vánočních koledích jako je „Good king Wenceslaus“. Přesto se většina lidí nemůže dočkat, aby po díkůvzdání na Hod Boží vánoční ujeli z domova někam k moři nebo na hory.

Geologové tvrdí, že Austrálie byla částí velkého kontinentu, spojená s Antarktidou a Afrikou. Tento kontinent se podle dnešních vědeckých teorií rozdělil před 50 miliony let a později se od Austrálie ještě odtrhly dnešní ostrovy Nový Zéland a Tasmánie.

Díky své odloučenosti od ostatních světadílů má Austrálie i svoji zvláštní květenu, stromy i zvířata. 80 % všech stromů jsou eukalypty, které mají v listech olej, a proto také v parném létě stáčí své listy napříč ke slunci a tak poskytují jen nepatrný stín. Stromy v Evropě a v Americe zase naopak otvírají a obracejí své listy směrem ke slunci, aby zachytily jeho životodárné paprsky a tím poskytují lidem i zvířatům více stínu.

Také australská zvířata jsou velmi odlišná. Stačí zde připomenout klokany, oposuny, vačice, dirgo a strašidelně vyhlížející Tasmánské ďábly, kteří jsou

zvláštností - vyjímečné tasmanickou. Máte-li štěstí můžete v australských vodách vidět plavat ptakopyska. To je úplná přírodní rarita, tvor, který není ani savec ani pták ani ryba, i když má některé charakteristiky všech těchto tvorů. Domácí zvířata, zemědělské plodiny, ovoce a jiné stromy i některé sladkovodní ryby, to vše dovezli do Austrálie lidé z Evropy.

Původní obyvatelé Austrálie - „Aborigines“ - tvoří dnes pouhé jedno procento obyvatelstva. Všichni ostatní jsou emigranti, kteří sem přišli v posledních dvou stoletích. Nově přichází nezacházeli s domorodci zrovna v rukavičkách. V současné době federální i státní vlády poskytují potomkům původních domorodců daleko větší výhody a podpory než má bílé obyvatelstvo. Zda je to spravedlivé a rozumné to je velký otázník.

Již ve středověku měli lidé v Evropě povědomost o velkém jižním kontinentu, který nazývali „Terra Australia Incognita“, to je neznámá jižní země. Číňané též věděli o velké zemi na jihu, protože to zaznamenal ve svých cestopisech i benátský kupec Marko Polo. Také Arabové prý přistávali u australských břehů, ale i ten kus pobřeží, které shlédli se jim zdálo být velmi nehostinné.

První Evropané, kteří tam připluli byli r. 1601 Portugalci, po nich Španělé a pak Holanďané. V roce 1642 oheplul celý kontinent i s přilehlými ostrovy holandský mořeplavec Abel Tasman a nazval Austrálii Nové Holandsko a Tasmánii Van Diemens Land. Po něm přišli Francouzi a konečně Britové.

Roku 1770 prohlásil kapitán Cook východní pobřeží Austrálie za britskou državu. Když pak se Spojené státy vymanily z moci britského imperia a odmítly přijímat trestance z Anglie, britská vláda se rozhodla kolonizovat Austrálii - trestanci.

Tak se stalo, že r. 1788 - po několika měsíční plavbě - přistál kapitán Arthur Phillips s 11 loděmi v „Botany Bay“, v blízkosti dnešního velkoměsta Sydney. Na lodích s ním přijelo 757 trestanců a 200 vojáků. To byl počátek britského zabrání celého světadílu. Austrálie bez Nového Zélandu měří 7,696,000 čtverečních kilometrů, což se rovná 3 milionům čtverečních mil. To je 60 Československých republik.

Kontinent je většinou suchá planina. Větší hory jsou jenom na východě a na Tasmánii. Nej-

vyšší pohoří jsou Australské Alpy, které dosahují výše 2,241 metrů. Nejvyšší hora Mt. Kosciusko byla pojmenována po slavném polském bojovníku za svobodu, který bojoval též na americké straně proti Angličanům.

Řeky australského kontinentu jsou z poloviny vnitrozemské. Tekou do vnitra země, kde vytvářejí slaná jezera, která se v letní době vypařují. Koryta zamapovaných řek a dna jezer jsou třebas několik roků vyschlá; pak přijdou velké deště a povodně zaplaví celé kraje.

Australské pobřeží je úrodné, ale v centru země jsou velké písčové a kamenité pouště, porostlé jen sporou suchou vzdornou vegetací. Jeli jsme před léty vlakem přes „Nullabour Plains“ - dva dny a dvě noci: krajina je tam stále stejná - nezapomenutelný dojem! Ale i v těchto oblastech jsou pastvinářské farmy, některé větší než půl Moravy a nejbližší soused je často dále než 100 mil. Před léty to byla hrůzostrašná izolace. Dnes rádio, telefon a letadla přiblížila tyto lidi civilizaci.

Vedle dobytka pěstuje se v Austrálii nejvíce ovci, kterých se zde pase přes 200 milionů a reprezentují jednu třetinu světové výroby vlny. Vlna se vyváží do celého světa. Největšími zájemci jsou Japonci a země Východní Evropy, včetně Československa. Již v r. 1928 vyvezla Austrálie do naší republiky vlnu za 120 milionů korun. Dalším vývozním zbožím australské zemědělské produkce jsou maso, sýry a pšenice.

Austrálie má velké nerostné bohatství. Již před více jak sto lety se tam dobývalo zlato v několika státech. Dnes se v Austrálii dolují téměř všechny známé kovy, jmenovitě uran, železo, měď, zinek a miliony tun černého uhlí se vyváží do Japonska, které je po vstupu Velké Británie do Evropského společenství hlavním obchodním partnerem Austrálie.

Dopouštějí se velkého omylu ti, kteří se domnívají, že Austrálie je země farmářů a venkovanů. Ve skutečnosti je Austrálie nejvíce urbanisovaná země na světě: 86 % jejího obyvatelstva žije ve velkoměstech.

Po celá desetiletí se zdejší odborové unie bránily přílivu neevropských emigrantů. Praktikovala se politika takzvané „bílé Austrálie“. Dnes se sem stěhují emigranti bez ohledu na původ a barvu kůže.

Za 34 roky našeho pobytu

mohl jsem pozorovat tři generace v pracovním procesu. Ti starí, kteří byli pamětníky první světové války a hlavně hospodářské krize let třicátých, byli pracovití a dobří vlastenci, hrdí na svoji velkou zemi. Mladší generace, která nastupovala po druhé světové válce nezažila žádné hospodářské těžkosti; bylo všude dost práce, hodně peněz a nadbytek konsumního zboží. Jejich děti však již musí zápasit s hospodářskými těžkostmi, které dnes sužují celý svět. Protože tato nejmladší generace vyrostla v poměrném blahobytu, mám obavy, že nejsou na životní zápas dostatečně připraveni.

Moderní způsob života zavínil i odklon od masových sportů jako je fotbal, kriket a koňské dostihy. Lidé se na tyto sporty raději dívají na obrazovce televize nebo jdou rybařit.

Největší vliv na život Australanů měl velký příliv emigrantů za posledních 40 let. Přes dva miliony přistěhovalců z více jak dvaceti národů zapříčinilo velké hospodářské i kulturní změny. Uvážme-li, že dnes má Austrálie pouze 15 milionů obyvatel, tak nově přistěhovalí a jejich v Austrálii narozené děti tvoří už velké procento v národě.

Změny v myšlení, bydlení, jídle, oblékání, ve formách umění i ve sportu byly přímo revoluční. A do tohoto převratného dění zapadlo 33 tisíc exulantů z Československa. Přišli tam bez protekce, bez známostí, většinou i bez peněz, musili se učit nové řeči, novým zvyklostem i novým pracovním metodám. Někteří měli těžké začátky, ale dnes s pocitem uspokojení mohou říci, že se téměř všem našim pracovním a podnikavým krajanům v pátém světadílu daří dobře.

V zemi je naprostá náboženská svoboda jako zde v USA. Katolíků je tam asi 25 % návštěvy kostelů jsou pravidelné a dobré. Věřící všech vyznání se také poctivě snaží podle Božího Desatera žít. Naše rodina žije na Tasmánii již od roku 1950. Exil je neustálé hledání domova a my jsme se při tom hledání dostali - fekl bych - až na konec světa. Od Tasmánie na jih to již je jenom moře a za ním Antarktida - věčný led a sněh. Náš ostrov je velký jako půl Československa a má jenom 410 tisíc obyvatel. Krajina je překrásná, z úrodných úžin vystupují strmé hory a na nádherných planinách je množství velkých i malých jezer křišťálově čisté vody.

Zastavte se u nás až budete cestovat v našem okolí.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

O požívání omamných drog v Československu

Z dokumentu Charty 77, č. 48/83

...V tomto dokumentu chceme své spoluobčany informovat o vysokém vzestupu požívání omamných drog v naší společnosti, a zvláště u mládeže. Nadměrné užívání - čili abusus - omamných drog, tj. látek, které působí především na nervový systém a mysl a dočasně mění prožívání, nálady i hodnocení prožité minulosti a realnosti perspektiv, a jež vede nakonec k závislosti jedince k této droze neboli k narkomanii, je v našem tisku po léta interpretováno jako jev postihující jen kapitalistické země. Dne 1-3-83 např. napsalo Rudé právo: „Na následky požívání omamných drog zemřelo v roce 1982 v NSR 383 lidí, v předcházejícím roce 360... Západoněmečtí odborníci se shodují v tom, že hlavní příčinou nezadržitelnosti stoupajícího požívání drog v NSR je frustrace mládeže, vyvolaná neutěšenou hospodářskou a sociální situací v zemi...“

O stavu a vzrůstu narkomanie u nás se nepíše a nemluví, fakta o tom jsou prezentována pouze na úzce odborných konferencích - např. na konferenci, která se konala v Praze 16.-18. listopadu 1983. Ministerstvo zdravotnictví ČR dokonce v usnesení z r. 1982 zakázalo uveřejňovat informace o toxikomanii u nás. Pracovník generální prokuratury dr. Karel Klášterský na výše uvedené konferenci prohlásil, že počet toxikomanů u nás zásadně nezveřejňujeme, ale že jde o desetitisíce. Podle neoficiálního sdělení ministerstva vnitra bylo v r. 1979 v ČSSR v důsledku drogové závislosti deset úmrtí. Středisko drogových závislostí v

Brně v rozporu s tímto tvrzením však ve stejné době uvádí, že jen v jejich kraji bylo za tento rok více úmrtí, než kolik jich udalo ministerstvo vnitra pro celý stát.

Z dílčím hlášení středisek a léčeben pro alkoholiky, z enormního vzestupu spotřeby léčiv s obsahem omamných drog však víme, že narkomanie v Československu nahyla za posledních 10-15 let nebezpečného rozsahu, že zamlčování této skutečnosti páchá a hlavně může napáchat nenapravitelné škody morální i ekonomické, a že současná neuvážená opatření - o nichž se nemůže na veřejnosti diskutovat - celý vývoj spíše urychlují než brzdí. Výsledkem podcenění a zamlčování toxikomanie jako společenského jevu u nás je současný stav, kdy několik set dobře organizovaných part, gangů, organizuje prodej i odběr drog. I když u nás nemáme větší výskyt zneužívání „populárních“ drog typu kokainu, hašiše, heroínu a jim podobných, dochází u nás k nesmírnému abusu - zneužívání - léků, obsahujících omamné látky, což je každému jasné třeba jen z oficiálních čísel o výrobě a spotřebě léčiv, která tyto látky obsahují.

Zde je kořen - jak již bylo konstatováno i v článku uveřejněném v Mladém světě 1-12-83 (č. 51) - specifické toxikomanie v Československu. Počet toxikomanů v ČSSR je odborníky odhadován na desetitisíce. Jen v psychiatrických odděleních poliklinik je 8.400 oficiálně registrovaných osob; střediskem drogových závislostí v Praze prošlo 1.700 lidí, většinou mladistvých. Drogová závislost se vyskytuje ve všech vrstvách společnosti. Nejčastější věk je u mužů mezi 15 a 19 lety (50 %); u žen je výskyt rovnoměrnější a více jsou zastoupeny vyšší věkové kategorie. Podle oficiální zprávy z r. 1982 v Severočeském kraji zemřelo 24 mladistvých na následky přehnaného požití

drog a v letech 1977-81 bylo u nás 91 úmrtí na selhání ledvin způsobené analgetiky. V letech 1971-80 stoupl procento 12-13letých dětí, které začaly kouřit marihuanu, trojnásobně až pětinašobně, a v brněnské krajské ordinaci zaznamenali ve zmíněných letech ročně 60-90 nových kuřáků marihuany. Federální zpráva ministerstva vnitra vykazuje ve svých oficiálních prohlášeních 4.358 evidovaných toxikomanů.

Počet alkoholiků v ČSSR se odhaduje na 300.000. Z toho je evidováno necelých 200.000 (evidováno však neznamená léčeno). Enormně u nás stoupá i spotřeba alkoholu. Opět i tato čísla můžeme získat jen z náhodně publikovaných sdělení, např. z údajů uveřejněných v Lidové demokracii 16. listopadu 1983, z nichž vyplývá, že se ročně v našem státě vydává na alkoholické nápoje 24 miliard korun. Znamená to, že každý občan ČSSR, včetně kojenců, „propije“ 1.443 Kčs ročně, na Slovensku dokonce 1.857 Kčs. Výrazný vzestup konzumu alkoholu nastal v posledních dvaceti letech. V přepočtu na čistý lih činila jeho roční spotřeba na obyvatele v r. 1960 přes pět litrů, nyní již dosahuje 10 litrů. Na Slovensku připadá ročně na osobu 18 litrů vína a 13 litrů 40 %ních lihovin. Stoupá též roční spotřeba piva. Nyní v ČSR na osobu spotřeba 152 litrů za rok, na Slovensku 114 litrů. Na světovém žebříčku spotřeby alkoholu jsme již postoupili na patnácté místo.

Z referátu dr. Poláka, právníka ministerstva spravedlnosti, na pražské konferenci o problematice drog 16.-18.11.1983 vyplývá, že v současné době silný výskyt drog ve věznicích, kde převažuje zneužívání analgetik a epileptik. Rozborem močí byl u 50 % vězňů zjištěn abusus, tedy zneužívání drog. Přestože existuje oficiální statistika, je přísně utajována, takže jen z dílčích zpráv můžeme zjis-

tít vysoký vzestup čichání různých chemických rozpustidel, která užívá hlavně mládež a která vedla od roku 1977 - jak bylo uvedeno na zmíněné konferenci - k téměř stoprocentnímu vzestupu smrtelných otrav u dětí mezi 12. a 17. rokem.../

Mluvílo a psalo se u nás neustále o narkomanii mezi mládeží na Západě, jako o důsledku rozkladu a morální krizi tamější společnosti, aniž se smělo psát o tomto jevu u nás. Nemáme přesná čísla o situaci v západních zemích, na jejichž nedostatky náš tisk stále poukazuje, ale s vysokou pravděpodobností můžeme tvrdit, že kdyby se počet registrovaných i neregistrovaných narkomanů a spotřeba drog u nás a v kapitalistických zemích přepočítaly procentuálně na počet obyvatel, vycházela by tato relace v naší zemi shodně nebo dokonce hůře, než je tomu v zemích kritizovaných našim tiskem.

Výroba a spotřeba Spasmovalginu stoupla např. za 23 let u nás 14,3násobně, Veralginu za 8 let o polovinu, Algeny za 17 let 7,5násobně, Altagonu za 5 let 14násobně, a spotřeba Dinylu, obsahující oblíbený kodein, dokonce 20,3násobně. V r. 1972 se u nás vyrobilo a spotřebovalo 60.670.000 tablet Dinylu a 153 miliónu tablet Algeny. Z toho je jasné, že tyto léky nejsou užívány pouze k potlačení bolesti, ale jako drogy. Na přitažlivé látky v nich, především kodein a barbituráty, vzniká návyk. Jsme patrně jedinou pokročilou zemí na světě, kde je kodein volně

prodejný - jako součást analgetik. Z deseti tablet kodeinů, které toxikoman koupí za 3 Kčs v lékárně, se v těle demethyluje 20 mg morfinu.

Nejvíce podléhá toxikomanii mládež bez možnosti poznání, mládež sešňorovaná od svých předškolních let řadou předpisů, zákazů a nesmyslných příkáz, mládež vyrůstající v rodině a ve státě bez stabilních morálních hodnot, mládež vyrůstající v dvojí pravdě, tedy totálně nedověřující a nevěřící, mládež, za kterou je předem učiněn výběr oficiálními orgány schválených, zaručených „ideově neškodných“ hodnot, mládež, která je předem odsouzena k opozičním postojům, protože není tolerována její mládí a která je nucena se pouze přizpůsobovat, mládež, která má k dispozici pro svou tvorbu a své experimentování nikoli pero, pódium, výstavní síně, cestování - tedy svět - ale jen sebe samu. Experimentuje proto sama se sebou, sama v sobě, často na úkor svého zdraví i zdraví svých bližních. Vyrůstá u nás mládež, která si své mládí schovává do bytů, případně „toxisklepů“ a jiných koutů, mládež, která se nemůže sama vyjádřit, ale jen podřídít, poslouchat a „zapadnout“ do jediného jí nabízeného systému. /Svědectví 1984/

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, III., 2414, S. 61st. Ave.

Objednejte si novou knihu

Antonín Cyril Stojan,
apostle of Church Unity
Msgr. Ludvík Němec

Kniha je pěkně vyhavana a ilustrovaná
Cena knihy je \$11.95 a poštovné.

Má 250 stran a 35 obrázků

Lze ji dostat přímo u nakladatele: „Don Bosco Publications“, 475 North Avenue Box T, New Rochelle, N.Y. 10801.

Tato kniha by neměla chybět v žádné knihovně.
Každý věřící Čech by si ji měl objednat.

ANTONIN CYRIL

Apostle of Church Unity

Ludvík Němec

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.,
FOX LAKE, ILL. 60020
TS 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 100th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & POLASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola třicátá šestá

BERNADETTA MEZI MOUDRÝMI

Baron Massy drží v ruce císařovu depeši. Po prvních minutách omráčení, kdy je v prchlém návalu hrstí odhodlán podat bez meškání demisi, nabude obvyklé chladnokrevnosti a počne bystře analyzovat situaci:

Napřed telegram sám: Text je odměřený a strohý jako vojenský rozkaz. To odporuje zplodbu Ludvíka Napoleona, který jlnak své příkazy civilním úřadům odůvodňuje a odívá do zdvořilosti. Málomluvnost textu prozrazuje nevoli. Jestliže je telegram pravý, byl na císaři vynucen. Patrně běží o spiknutí Eugenie, jejích dvorních dam a několika autan, které každým dnem odivněn vlc a vlc oceňují propagandistickou cenu lurdských zjevení. Jen příslušný biskup zůstává neoblomný. Ostatní klerus se od jisté doby dal do pohybu jako ledy na řece, když nastane lání. Zázrak, dokumentovaný prokázanými, ale nevysvětlitelnými uzdraveními, znamená tak mohutný vpád do oficiálního deismu a neoficiálního nihilismu století, že nejistota nevíry i nejistota viry počínají kolísat. Živým důkazem toho je císařova depeše. Hlavní otázkou zůstává: Je depeše pravá? Dokud není potvrzena, není ani pravá ani falešná, rozhodne se baron.

Dvorní telegram bez ověření podpisu může dát na poštu kterykoliv lokaj. Kdyby pro nic jiného, než proto, aby císaře uchránil mystifikace, vyčká baron, až úřední místa telegram potvrdí. Mimo to odporuje postup Jeho Veličenstva tak hrubě všem služebním zvyklostem, že váhání je tu jisté na místě.

Prefekt, jemuž se lurdská věc stala fixní ideou, v které chce mít stůj co stůj pravdu, trpí si ponechat císařův telegrafický rozkaz týden bez odpovědi a nehne ani prstem. Teprve osmého dne jej zašle Roullandovi s prosbou o přesné pokyny. Ministr kultu a jeho kolegové zuří nad císařovým rozkazem. Ano, to je malý Napoleon! Napřed je svou nerozhodností a úsluhou laskavosti vůči svobodným zednářům naveze do této aféry, která by, nebýt našeho odporu, už dávno neexistovala a teď, když ji sám notně nafoukl, jím vpadne zákeřně do zad! Ó, ta nebláhá Španělka Eugenie, která ho ovládá! Kdyby si ten výtečný Massy nebyl počínal tak zmužle a obezřele, byla by se celá vláda před světem blamovala a zesměšnila a nezbylo by, než se poděkovat. Novinářská cenzura je v těchto dnech nejvšůzlostnější. Prefekt Vysokých Pyrenejí dostane od ministerstva uznaný dopis.

"Dobrá," myslí si Massy, "získali jsme čas a tím jsme ziskali mnoho. Aby ho nemohl zastihnout v Tarbes, vydá se na inspekční cestu. Několik dní se pozdrží i v Lurdech. Vyjednává s Lacadé. Oznamuje mu, že hodlá jít v říjnu na dovolenou. Purkmistr dal kdysi podnět k tomu, aby se jeskyň uzavřela. Kdyby v nejbližší době nastaly nepředvídané události, nebylo prý by jemu, Massymu, nemilé, kdyby pan Lacadé ve funkci purkmistrovské vzal na vědomí nepřítomnost prefektovu a dal z vlastní vůle jeskyň zase otevřít. Lacadé se tomu ustrašeně opře. Takový postup přehazuje prý -- se zřetelem na vývoj věci -- jeho kompetenci. Lurdy jsou teď předmětem vysoké politiky. On, Lacadé, není než skromným předsedou obce. A co se pramene týče je nucen říci, že svůj názor o něm od základu změnil od té doby, co dostal osvěcenou analýzu profesora Filhola. Vláda, která prefektovým "vidí" jeskyň uzavřela, musí novým "vidí" příkaz zase zrušit. Baron Massy vrhne pohled, plný zájmu, na vlastní úzké, lakované stěvice, mlčky si povytáhlé z rukávů manžety a beze slova opustí purkmistrův kabinet. To je mrtvý muž, myslí si Lacadé -- a Lacadé má věru dobrý čich pro politické mrtvolky.

Prefekt povolá k sobě do hotelu pány Cazenova a Jacometa; přijme každého zvlášť. Svým urážlivým a malicherně bruchavým způsobem audituje jejich počínání a činí je odpovědnými za žalostný stav věci. Při tom ovšem velmi dobře ví, že oba nejsou nijak zvlášť vinní, že naopak bojovali proti neplešce energičtější a neúspěšnější než on sám, který až do posledka nechtěl vystoupit ze zálohy. V této šlakovitě záležitosti ukázal se dodatečně každý krok, který podnikl, krokem chybným. Baron Massy, jemuž den ze dne začíná být víc a víc úzko z vlastní odvahy a který nechce nic jiného než odvrátit příliš zjevnou osobní porážku, zahájí novou taktiku útupu. Státní návládní a komisař dostanou pokyny, aby už tak ostře nepostupovali proti těm, kdož přestupují zákaz a pijí z pramene, a aby od nich nevybírali pokuty. Bednění a varovné vyhlášky at' prozatím ještě zůstanou na místě.

Zároveň však se z jeskyň odvolávají četníci a strážní služba se výlučně přenáší na orgány obeční. Vysoký úřad se tváří, jako by byl v zamýšleném měřítku dosáhl, čeho chtěl, Baron

doufá, že zástupy poutníků a zvědavců poznenáhlu zas obsadí zakázané místo na levém břehu řeky a nenápadně se jeskyň zmocní. Formálně zůstává zákaz v platnosti, prakticky však se na něj zapomene. A prefekt, což je hlavní, nebude nucen podepsat svým jménem vlastní hanbu.

Nápad je to dobrý a hodný Massyho. Škoda, že mu ho nepřítel zmaří. Nepřítelem je tentokrát massabielský lid. Jakmile lidé přestanou před jeskyň vidat četníky a Calleta, jak vytahuje notýsek, sotvaže někoho u pramene přistihl, ihned pojmu podzvěsti, že se jim tu klade nová léčka. Antonín Nicolau, věrný soused jeskyň, vydá parolu:

"Zůstaňte na pravém břehu!"

Lidé ho poslechnou. Ani jednou od té doby, co úřady jeskyň uzavřely, nezachovával lid žádný zákaz tak poslušně jako teď, kdy by prefektovi bylo leviťaným řečením, aby lidé jeho zákazu nedbali a mlčky jej pomijeli. Lat'kový plot, uzavírající lano a varovné vyhlášky rýsují se v podzímě ostrém avětle nesmírně přesně, jako mučící nástroje neznámého utrpení. Nejen lhostejný člověk, který jde kolem a nemá o Paní i o prameni valného mínění, uleví si při pohledu na ně rozhořčeně:

"Tot' neslýchané! Uzavřít to místo jako místo vraždy a zacházet se svobodnými lidmi jako se zločinci..."

Jednou jde prefekt a komisařem přes náměstí Marcadale. Náhle kývne Jacomet na mladou dívku v bílém kaputetu:

"To je Bernadetta Soubirousová, Vaše Excellence."

"Tak? Hm, hm," zahuhlá baron a srdce se mu rozbíjí. Stydí se za své vzrušení a nechápe je. Jeho obratnost ho opustila. Nenalézá slov. Bernadetta na něho hledí, jako hledívá na všechny mocné pány, velikými, pozornými očima, které jsou na číhané. Konečně podá rozpačitý baron dívce ruku, smekne před ní dosti hluboko lesklý klobouk a kráčí dále. Po několika krocích podotkne:

"Vylíhl! Jato mi ji špatně. Není zdaleka tak obhroublá a vědní."

"Kdyby ji ráčila Excellence znát dřív," hájí se Jacomet -- "ale od té doby, co měla ta zjevení, se holka všechna změnila."

"To děvče má nádherné oči," řekne ještě baron Massy zamýšleně.

V poslední den prefektova pobytu v Lurdech rozjedou se ministři Fould a Roulland do Biarritzu. Tam dojde k nesmírně trapnému výstupu mezi nimi a panovníkem. Činář elti, že ho přistihl při jednom z jeho nedostatků. A tak silná není ani nejsilnější osobnost, aby dovedla odpustit tomu, kdo odkryl její vlastní slabost. Ludvík Napoleon počítal a tím, že prefekt Vysokých Pyrenejí jeho rozkaz bez meškání splní a že vláda, postavena před hotový fakt, se neopováží vznést námitky. Místo toho se ten nestoudník Massy opovážil nejen nedbat jeho příkazu, ale dokonce jej poslal vládě, aby jej posoudila jako špatnou domácí úlohu hloupého kluka. Oblíče císařův je žlutý jako kdoule a konečky jeho dlouhých kníru se chvějí. Ke všemu ještě začnou títo idioti předzpěvovat jeho vlastní písničku o liberálech a svobodných zednářích, kterým prý je třeba právě teď vycházet vatfie.

Nejraději by jim zakřičel do tváře: Panovník má plné právo být pověřivý! Panovník má ve dne v noci co činit a temnou moc, která určuje přičinnosti. Vy ve své plytkosti nemáte o této moci ani tušení! Nahlas však řekne:

"Pánové, činím vás odpovědnými za nedbalost, s kterou se pomijeli má rozhodnutí."

Na řádku jsou ministři zbáběli a císař, pokud jde o tuto věc, ne zrovna statečný. Ke konci scény shodnou se obě strany na společné oběti, a tou je baron Massy. Prefekt dostane druhého dne právě tak neočekávanou jako strašlivou vládní důtku. Rozkaz Jeho Veličenstva je neprodleně třeba splnit. Baronovi vyschnou sliny v ústech. Ví, že je ztracen. Okamžitě jde depeše na Lacadého a Jacometa. Je 7. říjen -- 8. října, časné zrána, vyhubnovává Callet v lurdských ulicích sebevdomě a mechanicky "odvolání":

"Nařízení, týkající se jeskyň massabielské, se dnešním dnem zrušuje. Lidstvo v Lurdech. A. Lacadé, purkmistr. Vklíč: Prefekt baron Massy."

A tak jako kdysi, když se stavělo zdráhají se nyní dělníci bednění odstranit. Musí vyrukovat Jacomet s Calletem a s dvěma výpomocnými strážníky a dozírat na vlastní potupu. Tisíce lidí přihlíží této kapitulaci. Zástup zůstává na druhém břehu a zachovává nenávistné mlčení. Policejní komisař vyleze na týž balvan jako onoho čtvrtka po velkém pohoršení, kdy na lidi volal, že se zázrakem koner, zrovna před okamžikem, než se zázrak stal. I dnes pozdvihuje svůj výslechový hlas k malé promluvě, která má zachránit -- co se zachránit dá:

"Mili přátelé, vidíte, že odklízíme plot, který vláda dala postavit. Já jsem úředník. Úředník je totéž co voják. Voják se nepříteli, voják poslouchá! Nebojovní jsme proti vám, jak jste se anad domnívali, bojovali jsme za vás. Dokud jsme nevěděli, zda

Sister Mary Callista Stasek, O.S.B.

died at Sacred Heart Convent, Lisle, Illinois, at 12:36 A.M. on July 30, 1984 at the age of 86 years.

Sister Mary Callista (Mary Stasek) was born in Milladore, Wisconsin on September 29, 1897 to Mr. and Mrs. George Stasek. She entered Sacred Heart Convent on December 28, 1916, made her Perpetual Profession on August 24, 1922 and celebrated her Golden Jubilee on November 28, 1969.

Fifty-three years of her religious life were spent teaching in the elementary schools. She taught at St. Michael the Archangel, Our Lady of Lourdes and St. Vitus, Chicago; Our Lady of the Mount, Cicero; St. Mary of Celle, Berwyn; SS. Cyril and Methodius and St. Anne, Joliet; St. Joseph Orphanage, Lisle; St. Scholastica, Woodridge; St. Joan of Arc, Lisle; and St. George, Fort Worth, Texas. In 1971 Sister came to the Priory and, almost to the end of her life, worked in the Occupational Therapy Dept.

Sister Mary Callista led a simple, humble, dedicated life. She had a kind, peaceful disposition and, even when bedridden and in pain, she greeted everyone who came to her with a big smile. Sister was very dedicated to her sister, Sister Mary Leonardis, who preceded her in death in 1977.

Surviving Sister Mary Callista are her two sisters-in-law, Rose and Helen Stashek; her two priest nephews, Rev. George Stashek, St. James Church, Vesper, Wisconsin and Rev. Leonard Stashek, St. John the Baptist Church, Wuerzburg, Wisconsin; her niece, Sister Rose Stashek, O.P., Milwaukee, Wisconsin, a cousin, Sister Mary Columba Konopa, O.S.B. of Sacred Heart Convent and other nieces and nephews.

Sister Mary Callista was brought to the Priory on Tuesday, July 31 in the afternoon. There was a Vesper Wake Service on Tuesday at 7:00 P.M. in Sacred Heart Chapel. The Mass of Christian Burial was celebrated on Wednesday, August 1 at 11:00 A.M. with interment in St. Scholastica Cemetery on the Convent grounds. Your prayers are requested for the repose of her soul.

BENEDICTINE SISTERS OF THE SACRED HEART
1910 Maple Avenue
LISLE, IL 60532-2184

voda z jeskyně není škodlivá, nesměli jsme vám dovolit, abyste z ní pili. Nyní, po učeném dobrozdání touloucké university, jsou další obavy zbytečné. Vláda dosáhla svého cíle. Proto jsme se rozhodli, pan prefekt a já, že jeskyni otevřeme a nebudeme vám už klást překážky v cestu."

Uznáte, že to byla řádě důstojná a že znamenitě odůvodnila strouhlivé počinání vrchnosti. Škoda, že padla do zástupu jako kámen do bahna a vzbudila leda několik slabých salů škodolibého smíchu. Po návratu domů řekne Jacomet ženě a dceři:

"Jsem rád, že se konečně dostaneme z tohoto špinavého hnízda. Komisařství v Alais znamená povýšení. Alais je po Nîmes druhé největší město departementu Gardes a je tam podprefektura. Dostaneme tam panský úřední byt. Paní policejní komisařová bude hned po paní prefektové první dámou města."

Těmi slovy ohlášil Jacomet rodině své přeložení, jehož dekret ho čekal na psacím stole v úřadovně. Přese všechny okolnosti má Jacomet skutečně upřímnou radost, že odchází z Lurd. Noviny posledních týdnů jsou plny hrdivých činů jakési zločinecké tlupy, která provádí své rejdy v departementu Gardes, mezi Nîmes a Alais. Loupeže na železnici jsou prý specialitou těchto darebáků. Panočku, to se poslouchá jinak než zdejší zářné prameny a vidění! A jako kriminalista zmůže jistě víc proti vlakovým lupičům než proti jakési tajemné Paní.

(Pokračování příště)

GERHARDT ZIMMERMANN CONDUCTS GRANT PARK SYMPHONY & GOLUB-KAPLAN-CARR TRIO

The Chicago Park District continues its 50th season of Grant Park Concerts on Saturday, August 11 at 8 p.m. and Sunday, August 12 at 7 p.m. at the Petrillo Music Shell in Grant Park, Jackson Blvd. and Columbus Drive.

Conductor Gerhardt Zimmermann will lead the Grant Park Symphony and the Golub-Kaplan-Carr Trio in their Grant Park debut. The program will include Beethoven's *Coriolanus* Overture and Triple Concerto and the Grant Park premiere of *Martini's Symphony No. 4*.

Maestro Zimmermann is conductor of the North Carolina Symphony and Music Director of the Canton Symphony, (Ohio).

From 1974 - 1979, Zimmermann was assistant conductor of the Saint Louis Symphony, (1975 - 1978 Exxon/Arts Endowment Conductor), and from 1975 - 1982 was Music Director and Conductor of the Saint Louis Youth Orchestra which made two European tours under his direction.

Zimmermann has guest-conducted the symphonies of Chicago, Atlanta, Pittsburgh, Florida and the National Symphony in Washington D.C. He is a frequent guest conductor of the Saint Louis Symphony Orchestra.

Internationally renowned as soloists, pianist David Golub, violinist Mark Kaplan and cellist Colin Carr have formed a dynamic trio. Although they have known each other and played together for many years, it was not until 1982 that they formally performed in North

America as a group, making their debut with the Vancouver Symphony in its Beethoven Festival.

David Golub has appeared as soloist with the orchestras of Philadelphia, Cleveland, Pittsburgh, Detroit, Minnesota, Dallas, Edmonton, the London Philharmonic, Scottish Chamber Orchestra and the American Symphony in New York. He was performed recitals throughout Italy and the rest of Europe as well as the United States. With Isaac Stern he performed joint recitals throughout China in a tour documented in the Academy Award-winning film *From Mao to Mozart* and the duo has toured nationwide as well.

One of the leading violinists of his generation, Mark Kaplan gave three European tours in the 1983-84 season, performing in Great Britain, Germany, Italy and France. He has performed with most of the major U.S. orchestras and has participated in chamber music recitals with such colleagues as Itzhak Perlman, Pinchas Zukerman, Yo Yo Ma and Anton Kuerti.

Celloist Colin Carr has captured the highest cello prizes, including First Prize at the 1981 Namburg Competition and the 1982 Piatigorsky Award. As winner of the Young Concert Artists International Award he made his New York debut in 1979. His Naumburg prize includes a performance with the Chicago Symphony at Ravinia and two Lincoln Center recitals. He has appeared as soloist with most of the major orchestras in his native England as well as the Amsterdam Philharmonic, the Concertgebouw Orchestra, the Netherlands Chamber Orchestra, L'Orchestre de la Suisse Romande and Scottish Chamber Orchestra.

Archdiocese of Chicago

Joseph Cardinal Bernardin, Archbishop of Chicago, will celebrate the annual Golden Wedding Anniversary Mass on September 9, 1984 at 3:00 p.m. at Holy Name Cathedral, State and Superior streets, for hundreds of Chicago-land couples celebrating their 50th wedding anniversaries this year.

Rev. George J. Rassas, Director of the Office for Marriage and Family Life, said "In this day of temporary or shallow commitments in so many areas of life, it is a strong and beautiful witness to the sacrifice and challenge of married living and family life to see so many couples come and give thanks to the Lord for his strength and help during happy and difficult times spanning half a century".

CHICAGO SETS BISTRICA CELEBRATION BISHOP JOHN VLAZNY WILL PRESIDE

Chicagoans of Croatian descent will give evidence of their spiritual ties with their homeland at the annual solemn novena in honor of Our Lady of Bistrica, Queen of Croatia, which begins Friday, August 3rd at Holy Trinity Croatian Church, 1850 So. Throop Street.

Nine days of special prayers will prepare us for the Feast of Our Lady of Bistrica which is celebrated this year at Holy Trinity on Sunday, August 12th.

The Rev. Stephen Budrovich, O.P., pastor, will conduct the novena devotions, scheduled for 7:30 each evening, consisting of Mass, sermon, novena prayers and litanies.

On August 12th, there will be a procession at 9:30 A.M. with a statue of Our Lady along Throop, Cullerton, Loomis and 18th Place. Croatian girls dressed in native costumes will carry the statue.

The Most Reverend John Vlazny, auxiliary bishop of Chicago, will participate in this year's Bistrica celebration. Croatian hymns will be sung as the procession winds its way to the church, where a concelebrated High Mass will be offered at 10:15 A.M. This is going to be a tamburitza Mass. Ordo tamburitza orchestra will play for the Mass.

The rest of the day he spent on the parish grounds where there will be music, home-baked food and barbecued lamb and pork.

Couples married in 1934 who would like an invitation to the Mass and courtyard reception may call the Archdiocesan Office for Marriage and Family Life ☎ 751-8351, said Father Rassas.

Concelebrating the Mass with the Cardinal will be Father Rassas and other priests active in marriage and family life ministry in the Archdiocese and priests whose parents are observing their 50th wedding anniversaries this year.

"Much can be learned from the wisdom, faith and dedication of these couples who celebrate their golden anniversary," said Father Rassas.

Joseph Cardinal Bernardin has appointed Sister Margaret M. Ivers, IBVM, to be director of Campus Ministry for the Archdiocese of Chicago.

Sister Ivers presently serves as executive director of the Catholic Campus Ministry Association. She succeeds the late Rev. Raymond B. Sullivan, who had been director since 1974 when the office was established.

In making the appointment, Cardinal Bernardin said "We are blessed to have a person with your rich experience as Executive Director of the Catholic Campus Ministry Association willing to serve as our Campus Ministry Director." He added that Sister Ivers's past experience as a campus minister in the Archdiocese under Father Raymond Sullivan will enable her to bring a sense of history and a vision for the future to her leadership.

Sister Ivers has also served as director of the Newman Center at Moraine Valley Community College in Palos Hills and as area coordinator for Campus Ministry for the southwest area of the archdiocese from 1975-77. Prior to that she was an administrator at St. John Vianney School in Northlake from 1968-75 and co-director of Religious Education for secondary students at the parish from 1972-75. She has eleven years experience as an elementary school teacher and is presently a faculty member of the Institute of Pas-

toral Studies at Loyola University.

Sister Ivers is a member of the editorial committee for Pastoral Letter on Campus Ministry and a member of the Board of Directors of the National Association of Diocesan Directors of Campus Ministry. In addition, she acts as a resource person and consultant for campus ministry throughout the United States and Canada. She has presented many workshops for campus ministry gatherings at the diocesan, regional, state and national levels. She has also written articles on campus ministry for Ministries and for The New Catholic Encyclopedia.

She is the recipient of numerous awards and honors including the Archbishop Hallinan Award from the Catholic Campus Ministry Association in January, 1984; the Recognition Award from the United States Catholic Conference Department of Education for Outstanding Service to Campus Ministry throughout the United States in November, 1979; and the Recognition Award for Outstanding Service to Campus Ministry from the Archdiocese of Chicago in July, 1977.

Sister Ivers created and administered the initiation of a memorial scholarship fund named for her predecessor, Father Raymond B. Sullivan.

A native Chicagoan, Sister Ivers received a Master of Education degree and a Master of Pastoral Studies degree from Loyola University. She also holds a Bachelor of Arts degree in American History from DePaul University.

Sister Ivers said she plans to "create a vision for serving the academic community including Catholic, public and private institutions of higher education within the Archdiocese." She will also recruit, train and supervise personnel, as well as assist in establishing both long and short range goals and priorities at each campus. There are campus ministry programs at most colleges and universities throughout the Archdiocese.

The appointment is effective September 1st for a 3-year term.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

VOICE OF THE NATION

ST. PROCOPIUS CHURCH

Thousands of Catholic faithful are expected to show their devotion to the Blessed Virgin Mary Saturday August 11 thru Sunday August 19 in the Third Annual Pilgrimage in honor of Our Lady of San Juan de Los Lagos at St. Procopius Church in Chicago's Pilsen neighborhood. Some one hundred thousand people have made this pilgrimage the past two years, coming to St. Procopius Church at 1222 W. 18th Street in the heart of the Mexican community of Chicago.

Some four hundred years ago a Spanish missionary priest brought a small statue of Our Lady of the Immaculate Conception to a very small village in Mexico now known world wide as San Juan de Los Lagos in the State of Jalisco. Shortly afterwards word spread all over Mexico of the wonders of Our Lady. Soon the poor from every part of Mexico began flocking to her, seeking her intercession and to express their love. People in almost every city and town in Mexico make a yearly pilgrimage to visit with her. Some travel on foot sleeping in the fields along the roads. And those walks sometimes take as much as three weeks to complete.

Millions of people now visit the Basilica of Our Lady of San Juan de Los Lagos in Mexico each year to visit the "Virgenita". But many find it impossible to make the journey to Mexico each year and so the Pilgrimage to the shrine at St. Procopius has become a once a year spiritual journey for many Midwest residents—many coming from Indiana, Missouri, Iowa, Michigan and Wisconsin.

Most Rev. Jose Lopez Lara, Bishop of the Diocese of San Juan de Los Lagos, Jalisco, Mexico, has given special permission for Rev. Adolfo Garcia of his Diocese to preach the nine days of devotions here at St. Procopius.

St. Procopius Church will be open each day of the Novena beginning Saturday August 11 and ending Sunday August 19 from 7:00 a.m. until 10:00 p.m. Priests will be available at all hours to hear confessions in Spanish and English. The principal celebration of each day will be the 7:00 p.m. Mass at which Father Adolfo Garcia will be the celebrant and preacher.

Tapes of Western radio programs help revive religion in Czechoslovakia

By Terry Swartzberg
Prague

A revival of religion in Czechoslovakia, part of an East-bloc-wide phenomenon, is being fostered by two very disparate sources:

- One is the "talking samizdats", tapes made from religious programs broadcast by Western radio stations. ("Samizdat" is a Russian word for underground "self-publication".)
- The other is a new group of Czech composers.

For thousands of young adults in Prague, Sundays begin with Radio Austria's broadcast of a Roman Catholic mass. An ecumenical discussion follows, and concludes with an organ mass at 11 a.m. in one of Prague's many beautiful baroque churches.

Petr Eben is the leader of the revival. The half-Jewish survivor of Nazi terror is internationally known through his work in West Berlin, Salzburg, the United States, and Great Britain. He reportedly started the revival by playing his own compositions in Saint Jacob's Church, located deep in the heart of Prague's old city. The church is a flamboyant, majestic edifice in pink and white marble, and it is packed on Sunday mornings.

The audience listening to the mighty organ includes many East German tourists, nearly all young. Like their Czech and Hungarian counterparts, they can receive high-quality FM broadcasts without special equipment. Their "front-line" position allows them to perform a rewarding service: they make the cassettes for East-bloc residents living farther east.

Cassettes are also used to spread Western pop music. The tapes can be heard in many East-bloc restaurants. Be they on Bach, Elton John, or religion, cassettes are one commodity in the vast, informal barter system comprising such goods as auto parts, Western clothes, and fresh fruits.

The Czech government's reaction to the religious en-

thusiasm has been to isolate the intellectuals leading it. "The authorities are deathly afraid of another Poland," says a prominently placed Czech music authority.

Four leading theater directors were recently "turned off" (denied any further work) for having designed a stage set featuring two sets of stairs meeting at a right angle. The set looked like a cross.

The recently-completed Palace of Culture in Prague, a modern convention hall with exquisitely bad acoustics, now features competing "organ matinees" on Sundays.

A young Slovakian puppet player explains the differences between written and spoken samizdats. "Talking samizdats are more communal than written ones. Written ones you read alone. A cassette can be the basis for an evening, and they don't have to be religious."

Special to The
Christian Science Monitor

CZECH TEACHERS GIVEN BONUS TO DISSUADE STUDENTS FROM INTEREST IN RELIGION

Czechoslovakia (KNS) Teachers in Czechoslovakia receive financial incentives for dissuading their pupils from attending religious classes. The Pentecostal magazine Izvori reports that Czech teachers are given 200 crowns for each such "success".

Czechoslovakian parents who wish their children to receive religious instruction must inform each child's teacher. From this information a list is drawn up, and teachers then reply to the parents, of those registered for religious instruction classes. "Your child is a poor learner," the parents are often told, even when he or she is an excellent student. Parents who nonetheless insist on religious teaching for their children risk losing their jobs.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE REAL COST OF TAXES

In an essay in *Human Events*, December 5, 1981, Mr. John Semmens, an economist with the Arizona Department of Transportation, provided a very important insight into the real cost of taxes as translated into the effect of federal spending on job creation.

Mr. Semmens calculated the increase in federal spending over the inflation rate from 1971 through 1981 and found it amounted to \$1.2 trillion. From this he reasoned as follows:

It has been estimated that it takes about \$100,000 in capital to support one job in the U.S. economy. If this is the case, then the foregone accumulation of \$1.2 trillion in capital may have cost the economy nearly 12 million job opportunities. While big spending on welfare and unemployment benefits may sound like it helps the poor, the record would seem to indicate the reverse. There are eight million unemployed right now. How many of these people, and more, would have jobs if government spending had been held to the modest goal of merely keeping pace with inflation?

We simply must learn to think in economic terms. Everything has costs. As the saying goes, "There is no such thing as a free lunch." We know there are "money costs." We deal with them every day. But there are also "real costs" or "opportunity costs." These are the things given up in order to have what actually was bought. Thus, the opportunity cost of the increased federal spending which Semmens calculated was the 12

million jobs which could not be created.

One of the great myths about taxation is that it is a payment for services provided by government. This was essentially true up until the early 1900s. At this time per capita taxes were \$21 a year: \$7 federal; \$2 state; and \$12 local. But it is certainly no longer true. Now taxes are used for income redistribution.

"A tax is not a price paid for something that is purchased. It is a one-sided transfer and the individual taxpayer is not promised a fair return in services."

This fact should be kept clearly in mind with regard to Social Security, for example. The so-called payroll deductions are purely and simply taxes which are transferred from today's workers to yesterday's workers and others who didn't work a day in their lives. There is absolutely no way the exorbitant funds being confiscated from today's young workers can ever be returned to them.

If we could ever learn to accept the superiority of willing exchange over unwilling exchange—coercion—we would not only solve most if not all of our economic problems but would also be moving toward a just society.

Look at it this way: As it is now we are attempting to help some people by harming others. We are taking from Peter to give to Paul. Only one party gains; the one receiving government transfer payments. The party paying the taxes loses.

If we would leave those funds in the private sector, jobs would be created and goods and services would be produced. In the process exchange would take place and both parties would benefit. Under the principle of willing exchange in the free market, exchange takes place only when both parties benefit.

Now which system would you prefer? Which system do you think benefits society most—a system in which both parties gain, or a system which aids one party at the expense of the other, and in the end harms us all.

NOVÉ KRAJANSKÉ KADERNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.

BERWYN, ILL.

PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů

☎: 484-9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233